Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►**B** **AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 94/9/EK IRÁNYELVE**

(1994. március 23.)

robbanásveszélyes légkörben való használatra szánt felszerelésekre és védelmi rendszerekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről

(HL L 100 , 19.4.1994, o. 1)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►**M1**	Az Európai Parlament és a Tanács 1882/2003/EK rendelete (2003. szeptember 29.)	L 284	1	31.10.2003

▼B

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 94/9/EK IRÁNYELVE

(1994. március 23.)

robbanásveszélyes légkörben való használatra szánt felszerelésekre és védelmi rendszerekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 100a. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára ([1]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([2]),

az Európai Közösséget létrehozó szerződés 189b. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően,

mivel a tagállamok feladata, hogy a területükön tartózkodó személyek, valamint adott esetben a háziállatok és vagyontárgyak biztonságáról és egészségéről gondoskodjanak, különösen olyan munkavállalók tekintetében, mindenekelőtt a potenciálisan robbanásveszélyes légkörben használatos felszerelések és védelmi rendszerek használatából származó veszélyekkel szemben;

mivel a tagállamokban kötelezően alkalmazandó rendelkezések határozzák meg a robbanásveszélyes légkörben történő felhasználásra szánt felszerelések és védelmi rendszerek használata által elérendő védettségi szintet; mivel ezek a rendelkezések általában a robbanásveszélyes légkörben használandó felszerelések tervezésére és szerkezeti felépítésére hatással levő elektromos és nem elektromos műszaki jellemzőket írják elő;

mivel az ilyen felszerelésekkel szemben támasztott követelmények tagállamonként alkalmazásuk terjedelme és az alkalmazott vizsgálati módszerek vonatkozásában eltérőek; mivel ezek az eltérések ezért akadályozzák a Közösségen belüli szabad kereskedelmet;

mivel a szabad kereskedelmet akadályozó ilyen tényezők megszüntetése csak a nemzeti jogrendszerek közelítése útján lehetséges; mivel ezt a célkitűzést az egyes tagállamok önmagukban nem képesek megfelelően megvalósítani; mivel ez az irányelv csak a hatálya alá tartozó felszerelések szabad mozgásához szükséges alapvető fontosságú követelményeket írja elő;

mivel a szabad kereskedelem technikai akadályainak megszüntetését célzó rendeleteknek a 1985. május 7-i tanácsi határozatban ([3]) meghatározott új megközelítést kell követniük, amelyek megkövetelik a biztonsággal és egyéb társadalmi elvárásokkal kapcsolatos alapvető követelmények meghatározását, a tagállamokban már meglévő, megalapozott védelmi színvonal csökkentése nélkül; mivel az említett határozat elrendeli, hogy egyetlen irányelvben igen nagy számú termék szabályozását kell biztosítani annak érdekében, hogy elkerülhető legyen a gyakori módosítás és az irányelvek számának indokolatlan mértékű növekedése;

mivel a felszerelések szerkezeti felépítését szabályozó előírások bevezetésén keresztül a tagállamok a robbanásveszélyes légkörben használt elektromos felszerelésekkel kapcsolatos jogszabályainak a közelítéséről szóló jelenlegi irányelvek pozitív előrehaladást jelentenek a robbanás elleni védelem biztosítása terén, amely intézkedések elősegítik a szabadkereskedelmet is ezen a területen; mivel ezzel párhuzamosan szükségessé vált a meglévő irányelvek felülvizsgálata és kibővítése, mert teljes egészében meg kell szüntetni az ilyen felszerelések használatából eredő potenciális veszélyeket. Ez különösen azokat az intézkedéseket érinti,

([1]) HL C 46., 1992.2.20., 19. o.
([2]) HL C 106., 1992.4.27., 9. o.
([3]) HL C 136., 1985.6.4., 1. o.

▼B

amelyek biztosítják, hogy a felszereléshasználók és harmadik személyek hatékony védelmét már a tervezési és gyártási folyamatokban figyelembe vegyék;

mivel a veszély jellegének megfelelően a védőintézkedések és vizsgálati módszerek gyakran nagyon hasonlóak, vagy azonosak a föld alatti munka során és a felszínen használt felszerelések esetében; mivel ezért kifejezetten szükséges, hogy mindkét csoport felszereléseit és védelmi rendszereit egyetlen irányelv szabályozza;

mivel az előzőekben említett két felszereléscsoportot nagyszámú kereskedelmi és ipari ágazatban használják, és ezért ezek a felszereléscsoportok számottevő gazdasági jelentőséggel bírnak;

mivel a felszerelések és védelmi rendszerek biztonsági szintjének a biztosítása érdekében lényeges az alapvető biztonsági és egészségvédelmi követelmények betartása; mivel az ilyen alapkövetelményeket olyan általános jellegű és kiegészítő alkövetelményekre osztották fel, amelyeknek a védőfelszereléseknek és rendszereknek meg kell felelniük; mivel különösen a kiegészítő követelményeket kell a fennálló vagy potenciális veszélyek esetén figyelembe venni; mivel a védőfelszerelésekre és rendszerekre vonatkozó előírásoknak legalább egy ilyen követelménynek kell megfelelniük olyan esetekben, amikor ez szükséges azok megfelelő működéséhez, illetve rendeltetésszerű felhasználásuk esetén; mivel a rendeltetésszerű felhasználás fogalma elsődleges fontosságú a védőfelszerelések és rendszerek robbanásbiztossá tételét illetően; mivel alapvető követelmény, hogy a gyártók termékeikről teljes körű információkat szolgáltassanak; mivel ezért az is szükséges, hogy az ilyen felszerelések jól megkülönböztethető, egyértelmű jelöléssel legyenek ellátva, amely utal arra, hogy robbanásveszélyes légkörben való használatra készültek;

mivel fennáll a 118a. cikk rendelkezései alapján egy irányelv kidolgozásának szándéka a robbanásveszélyes légkörben végzett munkavégzéssel kapcsolatosan; mivel ennek a kiegészítő irányelvnek különösen a felhasználás és/vagy típus miatt, illetve telepítés során előidézett robbanásveszély elleni védelmére kell vonatkoznia;

mivel a felszerelések biztonságos alkalmazása érdekében az alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelmények betartása kötelező; mivel az ilyen követelmények teljesítése vonatkozásában figyelembe kell venni a gyártás időpontjában alkalmazott technológiát;

mivel ezért ez az irányelv csak az alapvető követelményeket rögzíti; továbbá az alapvető követelményeknek való megfelelőség igazolásának megkönnyítése érdekében harmonizált európai szabványokra van szükség, különösen a robbanás elleni védelem nem elektromossággal kapcsolatos szempontjai vonatkozásában – a felszerelések tervezésével, gyártásával és vizsgálatával kapcsolatos szabványokra, amelyeknek betartása esetén feltételezhető, hogy a kérdéses termék megfelel az alapvető követelményeknek; mivel a harmonizált európai szabványokat magánjogi szervek dolgozzák ki, amelyeknek meg kell tartaniuk nem kötelező jellegüket; mivel e célból az Európai Szabványügyi Bizottságot (CEN) és az Európai Elektrontechnikai Szabványügyi Bizottságot (CENELEC) ismerik el a harmonizált szabványok elfogadására illetékes szervként, amelyek követik a Bizottság és a két szerv között 1984. november 13-án aláírt általános együttműködési iránymutatásokat; mivel ennek az irányelvnek az alkalmazásában harmonizált szabvány alatt olyan műszaki előírás (európai szabvány, illetve harmonizációs dokumentum) értendő, amelyet a fenti két szerv egyike, vagy mindkettő fogadott el a Bizottság felhívására a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1983. március 28-i 83/189/EGK tanácsi irányelv ([1]) és a fenti általános iránymutatások alapján;

mivel annak biztosítása érdekében, hogy a munkaadók és munkavállalók hatékonyan és megfelelő módon hozzájárulhassanak a szabványosítási folyamathoz, fejleszteni kell a jogalkotási kereteket; mivel ezt ennek az irányelvnek a hatálybalépése időpontjáig el kell végezni;

([1]) HL L 109., 1983.4.26., 8. o. A legutóbb a 88/182/EGK irányelvvel (HL L 81., 1988.3.26., 75. o.) módosított irányelv.

▼B

mivel a felszerelések robbanásveszélyes légkörben való használatával járó kockázatok jellegét illetően ki kell dolgozni az irányelvek alapkövetelményeinek való megfelelőség értékelésére alkalmazandó eljárásokat; mivel ezeket az eljárásokat a felszerelések jellegéből fakadó kockázat szintjének, és/vagy annak akockázatnak a tükrében kell meghatározni, amellyel szemben a felszereléseknek a közvetlen környezet számára védelmet kell nyújtaniuk; mivel ezért minden egyes felszerelés megfelelőségi kategóriájának ellenőrzését ki kell egészíteni egy megfelelő eljárás alkalmazásával vagy több alkalmazható egyenértékű eljárás választékával; mivel az elfogadott eljárások teljes egészében megfelelnek a megfelelőségértékelési eljárások különböző szakaszainak moduljairól és a CE megfelelőségi jelölés feltüntetését és használatát rögzítő, a műszaki harmonizációs irányelvekben használni kívánt szabályokról szóló, 1993. július 22-i 93/465/EGK tanácsi irányelvnek ([1]);

mivel a Tanács rendelkezett arról, hogy a gyártónak, vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselőjének fel kell tüntetnie a terméken a CE-jelölést; mivel a CE-jelölés azt jelenti, hogy a termék megfelel a rá vonatkozó közösségi jogszabályokban rögzített összes alapvető követelménynek és megfelel az értékelési eljárásnak;

mivel indokolt, hogy a tagállamok a Szerződés 100a. cikkével összhangban olyan átmeneti intézkedéseket hozzanak, amelyekkel korlátozzák, illetve megtiltják felszerelések és védelmi rendszerek forgalomba hozatalát és használatát olyan esetekben, amennyiben ezek különösen veszélyeztetik személyek, valamint adott esetben háziállatok vagy vagyontárgyak biztonságát, feltéve hogy ezek az intézkedések közösségi ellenőrzési eljárás alá esnek;

mivel az irányelv alapján hozott bármely határozatban az indokolást a fellebbezési lehetőségekkel együtt tudomására kell hozni annak, akire a határozat vonatkozik;

mivel a Tanács 1975. december 18-án elfogadta a robbanásveszélyes környezetben használt villamos berendezésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló keretirányelvet (76/117/EGK) ([2]), valamint 1982. február 15-én a sújtólégveszélyes bányákban a robbanásveszélyes környezetben használt villamos berendezésekre vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló irányelvet (82/130/EGK) ([3]); mivel a harmonizációs munka megkezdésének időpontjától kezdve figyelembe vették az ezen irányelvek alapját képező eseti és részleges harmonizációnak a teljes harmonizációvá alakításához szükséges szempontokat; mivel ennek az irányelvnek a hatálya teljes mértékben fedi a fenti irányelvek hatályát, és mivel ennek következtében azok az irányelvek hatályukat vesztik;

mivel a belső piac olyan belső határok nélküli térség, amelyben biztosított az áruk, személyek, szolgáltatások és a tőke szabad mozgása;

mivel átmeneti rendelkezéseket kell hozni, amelyek lehetővé teszik az olyan felszerelések forgalomba hozatalát és üzembe helyezését, amelyek az irányelv hatálybalépésének időpontjában érvényes nemzeti rendelkezéseknek megfelelően készültek,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. FEJEZET

Az irányelv hatálya, forgalomba hozatal és az áruk szabad mozgása

1. cikk

(1) Ezt az irányelvet a robbanásveszélyes légkörben való használatra szánt felszerelésekre és védelmi rendszerekre vonatkozóan kell alkalmazni.

([1]) HL L 220., 1993.8.30., 23. o.
([2]) HL L 24., 1976.1.31., 45. o. A legutóbb a 90/487/EGK irányelvvel (HL L 270., 1990.10.2., 23. o.) módosított irányelv.
([3]) HL L 59., 1982.3.2., 10. o.

▼B

(2) Az irányelv hatálya kiterjed olyan biztonsági, vezérlő eszközökre és szabályzó eszközökre is, amelyeket nem a robbanásveszélyes légkörben való használatra szántak, de amelyek szükségesek a felszerelések és védelmi rendszerek biztonságos működéséhez a robbanási kockázatra tekintettel.

(3) Az irányelv alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

Robbanásveszélyes légkörben történő felhasználásra szánt felszerelések és védelmi rendszerek

a) Felszerelés: olyan gépek, készülékek, rögzített vagy mozdítható eszközök, vezérlőrészek és ezek műszerezése, továbbá olyan érzékelő, illetve hibaelhárító rendszerek együttesen vagy külön-külön, amelyek energia fejlesztésére, szállítására, tárolására, mérésére, vezérlésére és átalakítására, illetve anyagok feldolgozására szántak, amelyek saját potenciális gyújtóforrásuk által robbanást idézhetnek elő.

b) Védelmi rendszerek: olyan tervezési egységek, amelyek a kezdeti robbanás azonnali leállítására, és/vagy a robbanási láng- és nyomásterjedés hatékony korlátozására szolgálnak. Védelmi rendszerek beépíthetők felszerelésekbe, vagy önálló rendszerekként is forgalomba hozhatók.

c) Alkatrész: a felszerelések és védelmi rendszerek biztonságos működéséhez alapvetően szükséges, de önálló funkcióval nem rendelkező egység.

Robbanásveszélyes légkör

Gyúlékony gáz, gőz, köd vagy por formájú anyagok és levegő keveréke normál légköri viszonyok között, amely keverékben gyújtást követően az égés az egész keverékre átterjed.

Potenciálisan robbanásveszélyes légkör

Olyan légkör, amelyek a helyi és az üzemeltetési viszonyok folytán robbanásveszélyessé válhat.

Felszereléscsoportok és kategóriák

Az I. felszereléscsoportba tartoznak a bányák felszín alatti részeiben történő használatra szánt felszerelések, valamint az ilyen bányák felszíni létesítményeinek sújtólég és/vagy éghető por által veszélyeztetett részei.

A II. felszereléscsoportba tartoznak a robbanásveszélyes légkörnek kitett, egyéb helyeken történő használatra szánt felszerelések.

Az egyes felszereléskategóriáknak megfelelő előírt védelmi szint meghatározását az I. melléklet tartalmazza.

Készíthetők felszerelések és védelmi rendszerek meghatározott típusú robbanásveszélyes légkörben való használatra. Ebben az esetben az ilyen felszereléseket és védelmi rendszereket ennek megfelelő jelöléssel kell ellátni.

Rendeltetésszerű használat

Az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt felszereléseknek, védelmi rendszereknek és eszközöknek a felszereléscsoportnak vagy kategóriának megfelelő, a felszerelések, védelmi rendszerek és eszközök biztonságos működéséhez szükséges, gyártó által javasolt alkalmazása.

(4) Nem terjed ki az irányelv hatálya a következőkre:

– gyógyászati célú környezetben való használatra szánt gyógyászati eszközök,

– olyan felszerelések és védelmi rendszerek, amelyek esetében a robbanásveszély kizárólag robbanóanyagok vagy nem stabil vegyi anyagok jelenléte következtében alakul ki,

– olyan háztartási és nem kereskedelmi használatra szánt felszerelések, ahol robbanásveszélyes légkör csak ritkán és kizárólag fűtőgáz véletlen szivárgása következtében alakulhat ki,

– a 89/686/EGK irányelvben ([1]) felsorolt egyéni védőeszközök,

([1]) HL L 399., 1989.12.30., 18. o.

▼B

– tengerjáró hajók és mozgó tengeri létesítmények az ilyen hajók vagy létesítmények fedélzetére telepített felszerelésekkel együtt,

– szállítóeszközök, azaz olyan járművek és azok pótkocsijai, amelyeket kizárólag személyszállítási célokra használnak a légi, közúti, vasúti vagy vízi közlekedési hálózatokban, valamint az olyan szállítóeszközök, amelyeket áruk légi, közúti, vasúti vagy vízi közlekedési hálózatokban való szállítására terveztek. A robbanásveszélyes légkörben való használatra szánt járművek ennek az irányelvnek a hatálya alól nem vonhatók ki,

– a Szerződés 223. cikkének (1) bekezdése (b) pontjában említett felszerelések.

2. cikk

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az 1. cikk (2) bekezdésben említett felszerelések és védelmi rendszerek, illetve eszközök csak akkor legyenek forgalomba hozhatók és üzembe helyezhetők, ha azok megfelelő megépítés, karbantartás és rendeltetésszerű használat esetén nem veszélyeztetik személyek egészségét és biztonságát, vagyontárgyak biztonságát, illetve a környezetet.

(2) Ezen irányelv rendelkezései nem érintik a tagállamok azon jogát, hogy a Szerződés rendelkezéseinek figyelembevételével általuk szükségesnek tartott követelményeket írjanak elő annak biztosítása érdekében, hogy személyek, és különösen a munkavállalók, az 1. cikk (2) bekezdésében említett felszerelések, védelmi rendszerek és eszközök használatakor megfelelő védelemben részesüljenek, azzal a kikötéssel, hogy a tagállamok e joga nem jelentheti az előbbieknek az irányelvben meghatározottaktól eltérő módosítását.

(3) Szakmai vásárokon, kiállításokon, termékbemutatókon stb. a tagállamok nem akadályozhatják meg az 1. cikk (2) bekezdésében említett olyan felszerelések, védelmi rendszerek vagy eszközök bemutatását, amelyek nem felelnek meg az ezen irányelvben előírt rendelkezéseknek abban az esetben, ha jól látható jelölés utal arra, hogy azok nem felelnek meg a követelményeknek, és azokat nem hozzák forgalomba addig, amíg a gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője nem gondoskodik arról, hogy az ilyen termékek megfeleljenek az irányelv előírásainak. A bemutatók alkalmával megfelelő biztonsági intézkedésekkel biztosítani kell a személyek védelmét.

3. cikk

Az ezen irányelv hatálya alá eső, az 1. cikk (2) bekezdésében említett felszereléseknek, védelmi rendszereknek és eszközöknek a rendeltetésszerű használat figyelembevételével meg kell felelniük a II. melléklet vonatkozó egészségvédelmi és biztonsági rendelkezéseinek.

4. cikk

(1) A tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják, és nem akadályozhatják az 1. cikk (2) bekezdésben szereplő megfelelő felszerelések és védelmi rendszerek, illetve eszközök területükön történő forgalomba hozatalát és üzembe helyezését abban az esetben, ha azok megfelelnek az irányelvnek.

(2) A tagállamok nem tilthatják meg, nem korlátozhatják, és nem akadályozhatják meg olyan – a 8. cikk (3) bekezdésében említett, megfelelőségi nyilatkozattal rendelkező – alkatrészek forgalomba hozatalát, amelyeket a felszerelésekbe és védelmi rendszerekbe történő beépítésre szánnak.

5. cikk

(1) A tagállamok a következő termékeknél abból indulnak ki, hogy azok megfelelnek az ezen irányelvben foglalt összes rendelkezésnek, beleértve a II. fejezetben szabályozott megfelelőségértékelési eljárásokat is:

▼B

– az 1. cikk (2) bekezdésében említett, a X. melléklet szerinti megfelelőségi nyilatkozattal rendelkező és a 10. cikk rendelkezései szerinti CE-jelöléssel ellátott felszerelések, védelmi rendszerek és eszközök,

– a 4. cikk (2) bekezdésében említett, a 8. cikk (3) bekezdésben említett írásos megfelelőségi nyilatkozattal rendelkező alkatrészek.

Harmonizált szabványok hiányában a tagállamok kötelesek megtenni minden általuk szükségesnek tartott lépést annak biztosítására, hogy az adott termékek vonatkozásában az érintett felek figyelmét felhívják azokra a meglévő nemzeti szabványokra és műszaki előírásokra, amelyeket a II. mellékletben előírt alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelmények megfelelő alkalmazásához szükségesek, illetve fontosak.

(2) Amennyiben egy olyan nemzeti szabvány – amely az Európai Közösség Hivatalos Lapjában kihirdetett harmonizált szabvány ültet át – egy vagy több lényeges egészségvédelmi és biztonsági követelményt magában foglal, úgy azt az 1. cikk (2) bekezdésben említett felszerelést vagy védelmi rendszert, illetve a 4. cikk (2) bekezdésben említett alkatrészt, amely ezzel a szabvánnyal összhangban készült, a vonatkozó alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeket teljesítőnek kell tekinteni.

A tagállamok kihirdetik azokat a nemzeti szabványaikat, amelyek a harmonizált szabványokat átültetik.

(3) A tagállamok kötelesek gondoskodni a megfelelő intézkedések meghozataláról annak biztosítása érdekében, hogy a szociális partnerek nemzeti szinten befolyásolhassák a harmonizált szabványok előkészítési és felügyeleti folyamatát.

6. cikk

(1) Amennyiben valamely tagállam, illetve a Bizottság úgy látja, hogy az 5. cikk (2) bekezdésben említett harmonizált szabványok nem teljesen felelnek meg a vonatkozó alapvető egészségvédelmi és biztonsági követelményeknek, úgy az adott tagállam, illetve a Bizottság értesíti erről a 83/189/EGK irányelv alapján létrehozott bizottságot (a továbbiakban: a bizottság) az indokok megadásával. A bizottság haladéktalanul véleményt nyilvánít.

A bizottság véleményének kézhezvételét követőn, a Bizottság közli a tagállamokkal, hogy az érintett szabványok törlendők-e vagy sem az 5. cikk (2) bekezdésben említett közzétételek közül.

(2) A Bizottság megfelelő intézkedéseket hozhat a (3) bekezdésben szabályozott eljárásnak megfelelően annak érdekében, hogy az irányelv gyakorlati végrehajtása egységesen történjék.

▼M1

(3) A Bizottságot egy állandó bizottság segíti (a továbbiakban: a bizottság).

Az e bekezdésre történő hivatkozás esetén az 1999/468/EK határozat ([1]) 3. és 7. cikkét kell alkalmazni, tekintettel annak 8. cikke rendelkezéseire.

A bizottság elfogadja eljárási szabályzatát.

▼B

(4) Az Állandó Bizottság ezen túlmenően az irányelv alkalmazásával kapcsolatos bármely olyan kérdést megvizsgálhat, amelyet elnöke a saját vagy valamely tagállam kezdeményezésére elé terjeszt.

7. cikk

(1) Amennyiben egy tagállam megállapítja, hogy egy CE-megfelelőségi jelet viselő és rendeltetésszerűen használt, az 1. cikk (2) bekezdésben említett felszerelés, védelmi rendszer, illetve eszköz személyek

([1]) A Tanács 1999. június 28-i határozata a Bizottságra ruházott végrehajtási hatáskörök gyakorlására vonatkozó eljárások megállapításáról (HL L 184., 1999.7.17., 23. o.)

▼B

egészségét és biztonságát, valamint – adott esetben – vagyontárgyak biztonságát veszélyezteti, úgy megteszi a szükséges intézkedéseket az adott felszerelés vagy védelmi rendszer forgalomból való kivonására vagy forgalomba hozatalának, üzembe helyezésének, illetve használatának betiltására, illetve szabad mozgásának korlátozására.

Az érintett tagállam intézkedéseiről döntésének indoklásával haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot, és közli, hogy a nem megfelelőség oka:

a) a 3. cikkben említett alapvető követelmények be nem tartása;

b) az 5. cikk (2) bekezdésben szereplő szabványok helytelen alkalmazása;

c) az 5. cikk (2) bekezdésben szereplő szabványban előforduló hiányosság.

(2) A Bizottság a lehető legrövidebb időn belül konzultációt kezdeményez az érintett felekkel. Amennyiben a Bizottság – a konzultációt követően – úgy ítéli meg, hogy az intézkedések indokoltak, úgy haladéktalanul értesíti erről az intézkedést meghozó tagállamot, és a többi tagállamot. Amennyiben a Bizottság – a konzultációt követően – úgy ítéli meg, hogy az intézkedések nem indokoltak, úgy ezt haladéktalanul közli az intézkedést hozó tagállammal és a gyártóval vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselőjével. Amennyiben az (1) bekezdésben említett döntés indoka a szabványokban előforduló hiányosság volt, és a döntést meghozó tagállam azt fenn kívánja tartani, a Bizottság azonnal tájékoztatja a bizottságot abból a célból, hogy megindítsa a 6. cikk (1) bekezdésében említett eljárást.

(3) Amennyiben egy CE megfelelőségi jelöléssel ellátott felszerelésről vagy védelmi rendszerről kiderül, hogy nem felel meg a követelményeknek, az illetékes tagállam megfelelő intézkedést hoz azzal szemben, aki a jelet felhelyezte, és erről tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot.

(4) A Bizottság biztosítja, hogy a tagállamok folyamatos tájékoztatást kapjanak az eljárás menetéről és eredményéről.

II. FEJEZET

Megfelelőségértékelési eljárások

8. cikk

(1) A felszerelések, és ahol szükséges, az 1. cikk (2) bekezdésében említett eszközök megfelelőségének értékelését az alábbiak szerint kell elvégezni:

a) I. és II. felszereléscsoport, M 1 és 1 felszereléskategória

A CE-jelölés elhelyezéséhez a gyártó, vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője köteles az alábbiak valamelyikével összefüggésben lefolytatni a (III. melléklet rendelkezéseiben előírt) EK-típusvizsgálati eljárást:

– a gyártási minőségbiztosítási eljárás (IV. melléklet),

vagy

– a termék-ellenőrzési eljárás (V. melléklet);

b) I. és II. felszereléscsoport, M 2 és 2 felszerelés kategória

i. Ezekbe a felszereléscsoportokba és osztályokba tartozó belsőégésű motorok és elektromos felszerelések esetében a CE-jelölés felhelyezéséhez a gyártó, vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője köteles az alábbiak valamelyikével összefüggésben lefolytatni a (III. melléklet rendelkezéseiben előírt) EK-típusvizsgálati eljárást:

– a típusmegfelelőségi eljárás (VI. melléklet), vagy

– termék-minőségbiztosítási eljárás (VII. melléklet);

▼B

ii. az ezekhez a felszereléscsoportokhoz vagy osztályokhoz tartozó egyéb felszerelések eseteiben a gyártó, vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője a CE-jelölés felhelyezéséhez köteles a belső gyártás-ellenőrzési eljárásokat lefolytatni (VIII. melléklet),

és

a VIII. melléklet (3) bekezdésének rendelkezései szerinti dokumentáció megküldésével köteles a bejelentett szervezetet tájékoztatni, amely utóbbi köteles a dokumentáció átvételét elismerni, és azt megőrizni;

c) II. felszereléscsoport, 3. felszereléskategória

A gyártó, vagy a Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője a CE-jelölés felhelyezéséhez köteles a belső gyártás-ellenőrzési eljárásokat lefolytatni (VIII. melléklet);

d) I. és II. felszereléscsoport

Az 1. bekezdés a), b) és c) pontjaiban felsorolt eljárásokon túlmenően a gyártó, vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője a CE-jelölés felhelyezéséhez lefolytathatja az egyedi EK-ellenőrzést is (IX. melléklet).

(2) A fenti 1. bekezdés a) vagy 1. bekezdés d) pontjaiban előírt rendelkezéseket kell alkalmazni az autonóm védelmi rendszerek megfelelőségi felmérésének a végrehajtásához.

(3) A CE-jelölés felhelyezésére vonatkozó rendelkezések kivételével a 4. cikk (2) bekezdésében felsorolt alkatrészek tekintetében az (1) bekezdés rendelkezései alkalmazandók. A gyártó, vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője köteles írásos nyilatkozatot kibocsátani, amelyben kinyilvánítja, hogy az alkatrészek megfelelnek az irányelv rájuk vonatkozó rendelkezéseinek, valamint arról, hogy azokat milyen módon kell beépíteni a felszerelésekbe és védelmi rendszerekbe annak biztosítása céljából, hogy azok teljesítsék a véglegesen elkészült felszerelésekkel vagy védelmi rendszerekkel szemben támasztott alapvető követelményeket.

(4) A fentieken túlmenően a gyártó, vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője a II. melléklet 1.2.7. pontjában említett biztonsági szempontok vonatkozásában a CE-jelölés felhelyezéséhez lefolytathatja a belső gyártás-ellenőrzési eljárásokat is (VIII. melléklet).

(5) Az előző bekezdések rendelkezéseitől eltérően az illetékes hatóságok megfelelően indokolt kérésre engedélyezhetik olyan, az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt felszerelések, védelmi rendszerek vagy egyéni védőeszközök forgalomba hozatalát és üzembe helyezését az érintett tagállam területén, amelyek esetében az előző bekezdésekben említett eljárásokat nem alkalmazták, és amelyeknek a használata védelmi szempontból történik.

(6) Az előző bekezdésekben említett eljárásokkal kapcsolatos dokumentumokat és a levélváltást a tagállamok közül annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén kell elkészíteni, amelynek területén az eljárásokat lefolytatják, vagy egy, a kijelölt szerv által elfogadott nyelven.

(7) a) Ha a felszerelések és védelmi rendszerek a Közösség más olyan irányelveinek a hatálya alá esnek, amelyek szintén rendelkeznek a 10. cikk rendelkezéseiben említett CE-jelölés felhelyezéséről, a jelölés mutatja, hogy úgy kell tekinteni ezeket a felszereléseket és védelmi rendszereket, hogy azok egyben megfelelnek azon irányelvek rendelkezéseiben előírt követelményeknek is.

b) Ha azonban egy vagy több ilyen irányelv engedélyezi a gyártó számára, hogy egy átmeneti időszak folyamán válasszon, hogy mely rendelkezéseket kívánja alkalmazni, a CE-jelölésen csak azokat az irányelveket kell feltüntetni, amelyek rendelkezéseit a gyártó alkalmazza. Ilyen esetben ezeknek az irányelveknek a számát meg kell adni az irányelvekben megkövetelt, a felszerelésekhez és védelmi rendszerekhez mellékelendő dokumentációban, tájékoztatókban vagy utasításokban abban a formában, ahogy azokat az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* kihirdették.

▼B

9. cikk

(1) A tagállamok értesítik a Bizottságot és a többi tagállamot arról, hogy mely szerveket jelöltek ki a 8. cikkben említett megfelelőségértékelési eljárás elvégzésére, milyen speciális feladatokra jelölték ki ezeket, és milyen azonosító számot kaptak ezek előzetesen a Bizottságtól.

A Bizottság az *Európai Közösségek Hivatalos Lapjában* közzéteszi a bejelentett szervezetek jegyzékét, azonosítási számukkal és kijelölt feladataikkal együtt, és gondoskodik a jegyzék naprakészen tartásáról.

(2) A tagállamoknak a kijelölendő szervek értékelése során a XI. mellékletben szereplő kritériumokat kell alkalmazniuk. A vonatkozó harmonizált szabványokban szereplő értékelési kritériumoknak megfelelő szervek úgy tekintendők, mint amelyek megfelelnek e kritériumoknak.

(3) A kijelölő tagállamnak vissza kell vonni a kijelölést, ha úgy látja, hogy a szerv már nem felel meg a XI. melléklet kritériumainak. Erről haladéktalanul tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot.

III. FEJEZET

CE megfelelőségi jelölés

10. cikk

(1) A CE megfelelőségi jelölés a „CE” betűkből áll. A jelölés céljaira használandó alaki jellemzőket a X. melléklet mutatja be. A CE-jelölést követően fel kell tüntetni annak a bejelentett szervezetnek az azonosító számát is, amely a gyártás-ellenőrzési fázisban közreműködik.

(2) A CE-jelölést mástól elkülönülten, láthatóan, jól olvasható és letörölhetetlen formában kell feltüntetni a felszereléseken és védelmi rendszereken, a II. melléklet 1.0.5. pontjában foglaltakkal kiegészítve.

(3) Tilos olyan jelzések feltüntetése a felszereléseken és védelmi rendszereken, amelyek félrevezethetnek harmadik személyeket a CE megfelelőségi jelölés jelentését és formáját illetően. Bármilyen egyéb jelölés feltüntethető a felszereléseken és védelmi rendszereken, feltéve, hogy ez nem csökkenti a CE megfelelőségi jelölés láthatóságát és olvashatóságát.

11. cikk

A 7. cikk sérelme nélkül:

a) ha egy tagállam megállapítja, hogy a CE megfelelőségi jelölés jogosulatlanul van feltüntetve, úgy a gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője köteles a terméket a CE-jelölésre vonatkozó rendelkezésekkel összhangba hozni és a további jogsértést megszüntetni a tagállam által megszabott feltételek mellett;

b) amennyiben a nem megfelelőség továbbra is fennáll, a tagállamnak meg kell tennie a szükséges intézkedéseket a szóban forgó termék forgalmazásának korlátozására, illetve betiltására, illetve biztosítania kell annak forgalomból történő kivonását a 7. cikkben szabályozott eljárásnak megfelelően.

IV. FEJEZET

Záró rendelkezések

12. cikk

Az irányelv alapján hozott olyan döntésben, amely korlátozza, vagy megtiltja az 1. cikk (1) bekezdésben felsorolt felszerelések, védelmi rendszerek, eszközök forgalmazását és/vagy üzembe helyezését, vagy amely a termék piacról történő kivonásáról szól, pontosan meg kell határozni azokat az okokat, amelyeken a döntés alapul. Az ilyen döntéseket haladéktalanul közölni kell az érintett féllel, akit egyidejűleg tájékoztatni kell az érintett tagállamban rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségekről és ezek határidejéről.

▼B

13. cikk

A tagállamok kötelesek gondoskodni arról, hogy az irányelv rendelkezéseinek alkalmazásában érintett felek mindegyike megőrizze feladatai végrehajtásával kapcsolatosan megszerzett információk bizalmasságát. Ez a kötelezettség nem érinti a tagállamoknak és kijelölt szerveknek a kölcsönös információszolgáltatásra és figyelmeztetésre vonatkozó kötelezettségét.

14. cikk

(1) A 76/117/EGK irányelv, a 79/196/EGK irányelv ([1]) és a 82/130/EGK irányelv 2003. július 1-jén hatályát veszti.

(2) Az (1) bekezdésben felsorolt irányelvekben szabályozott eljárásoknak megfelelően kapott, a harmonizált szabványoknak való megfelelést igazoló EK megfelelőségi tanúsítványok 2003. június 30-ig érvényesek maradnak, kivéve akkor, ha lejáratuk korábban bekövetkezik. Érvényességük folytatólagosan az (1) bekezdésben felsorolt irányelvekben megjelölt harmonizált szabványokra korlátozódik.

(3) A tagállamok kötelesek megtenni a szükséges intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy a 8. cikk (1)–(4) bekezdéseiben említett, a 2003. július 1. előtt forgalomba hozott elektromos felszerelések megfelelőségértékelési feladatainak ellátásáért felelős kijelölt szervek vegyék figyelembe az (1) bekezdésben felsorolt irányelvek alapján végrehajtott ellenőrzések és vizsgálatok eredményeit.

15. cikk

(1) A tagállamok elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 1995. szeptember 1-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

A tagállamok ezeket a rendelkezéseket 1996. március 1-jétől alkalmazzák.

Amikor a tagállamok elfogadják az első albekezdésben említett rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok azonban 2003. június 30-ig engedélyezik olyan felszerelések és védelmi rendszerek forgalomba hozatalát és üzembe helyezését, amelyek a területükön az irányelv elfogadásának időpontjában érvényes nemzeti rendelkezéseknek megfelelnek.

16. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

([1]) HL L 43., 1979.2.20., 20. o. A legutóbb a 90/487/EGK irányelvvel (HL L 270., 1990.10.2., 23. o.) módosított irányelv.

▼B

I. MELLÉKLET

FELSZERELÉSCSOPORTOK KATEGÓRIÁKBA SOROLÁSI KRITÉRIUMAINAK MEGHATÁROZÁSA

1. **I. felszereléscsoport**

a) Az M 1 kategóriába tartoznak a gyártó által megállapított működési paraméterekkel összhangban működőképes és nagyon magas szintű védelmet nyújtó, szükség esetén különleges kiegészítő eszközökkel felszerelt berendezések.

Az ebbe az osztályba tartozó felszereléseket bányák felszín alatti részeiben, valamint az ilyen bányák sújtólég és/vagy éghető por által veszélyeztetett felszíni létesítményeiben tervezik használni.

Az ilyen felszerelések esetében követelmény, hogy robbanásveszélyes légkörben működőképességüket őrizzék meg a ritkán előforduló, felszereléseket érintő balesetjellegű események bekövetkezésekor is; az általuk nyújtott védelmi módoknak meg kell felelnie az alábbi elvárásoknak úgy, hogy:

– egy védelmi mód meghibásodása esetére legalább egy, a rendszertől független második védelmi mód a megkövetelt védelmi szintet biztosítsa,

– a megkövetelt védelmi szintet abban az esetben is biztosítaniuk kell, ha egymástól függetlenül két meghibásodás egyidejűleg bekövetkezik.

Az ebbe a kategóriába tartozó felszereléseknek meg kell felelniük a II. melléklet 2.0.1. pontjában előírt kiegészítő követelményeknek.

b) Az M 2 kategóriába tartoznak a gyártó által megállapított működési paraméterekkel összhangban működőképes és magas szintű védelmet nyújtó, szükség esetén különleges kiegészítő eszközökkel felszerelt berendezések.

Az ebbe a kategóriába tartozó felszereléseket bányák felszín alatti részeiben, valamint az ilyen bányák felszíni részeiben, amik sújtólég és/vagy éghető por által történő veszélyeztetésnek lehetnek kitéve.

Robbanásveszélyes légkör kialakulása esetén az ilyen felszereléseket feszültségmentesíteni kell.

Az ilyen felszerelések esetében követelmény, hogy normál, valamint még különösen a durva kezelés vagy változó környezeti viszonyok miatt bekövetkező nagyobb igénybevételt jelentő üzemi körülmények mellett is biztosítsák a megkövetelt védelmi szintet.

Az ebbe a kategóriába tartozó felszereléseknek meg kell felelniük a II. melléklet 2.0.1. pontjában előírt kiegészítő követelményeknek.

2. **II. felszereléscsoport**

a) Az 1. kategóriába tartoznak a gyártó által megállapított működési paraméterekkel összhangban működőképes és nagyon magas szintű védelmet nyújtó felszerelések.

Az ebbe a kategóriába tartozó felszereléseket olyan területeken tervezik használni, ahol levegő és gázok, gőzök, permet vagy por keveréke által képzett robbanásveszélyes légkör folyamatosan, hosszú ideig vagy gyakran alakul ki.

Az ilyen felszerelések esetében követelmény, hogy működőképességüket őrizzék meg még a ritkán előforduló, a felszereléseket érintő balesetjellegű események bekövetkezésekor is, az általuk nyújtott védelmi módoknak meg kell felelniük az alábbi elvárásoknak úgy, hogy:

– egyik védelmi mód meghibásodása esetére legalább egy, a rendszertől független második mód biztosítsa a megkövetelt védelmi szintet,

– a megkövetelt védelmi szintet abban az esetben is nyújtaniuk kell, ha egymástól függetlenül két meghibásodás egyidejűleg bekövetkezik.

Az ebbe az osztályba tartozó felszereléseknek meg kell felelniük a II. melléklet 2.1. pontjában előírt kiegészítő követelményeknek.

b) A 2. kategóriába tartoznak a gyártó által megállapított működési paraméterekkel összhangban működőképes és magas szintű védelmet nyújtó felszerelések.

Az ebbe a kategóriába tartozó felszereléseket olyan területeken tervezik használni, ahol levegő és gázok, gőzök, permet vagy por keveréke által képzett robbanásveszélyes légkör valószínűleg kialakulhat.

Az ebbe a kategóriába tartozó felszerelések által nyújtott védelmi módoknak úgy kell működniük, hogy kielégítő szintű védelmet nyújtsanak gyakori üzemzavarok vagy felszerelés meghibásodása esetén is.

▼B

Az ebbe az osztályba tartozó felszereléseknek meg kell felelniük a II. melléklet 2.2. pontjában előírt kiegészítő követelményeknek.

c) A 3. kategóriába tartoznak a gyártó által megállapított működési paraméterekkel összhangban működőképes és normál szintű védelmet nyújtó felszerelések.

Az ebbe a kategóriába tartozó felszereléseket olyan területeken tervezik használni, ahol levegő és gázok, gőzök, permet vagy por keveréke által képzett robbanásveszélyes légkör feltételezhetően nem, vagy csak ritkán és csak rövid időre alakulhat ki.

Az ebbe a kategóriába tartozó felszerelések normál szintű védelmet nyújtanak.

Az ebbe a kategóriába tartozó felszereléseknek meg kell felelniük a II. melléklet 2.3. pontjában előírt kiegészítő követelményeknek.

▼B

II. MELLÉKLET

ROBBANÁSVESZÉLYES LÉGKÖRBEN VALÓ HASZNÁLATRA SZÁNT FELSZERELÉSEK ÉS VÉDELMI RENDSZEREK TERVEZÉSÉVEL ÉS GYÁRTÁSÁVAL KAPCSOLATOS ALAPVETŐ EGÉSZSÉGÜGYI ÉS BIZTONSÁGI KÖVETELMÉNYEK

Előzetes felmérő megfigyelések

A. A gyorsan változó technológiai ismereteket figyelembe kell venni, és a lehetőségek szerint azokat azonnal alkalmazni kell.

B. Az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt eszközök esetében az alapvető követelmények alkalmazása csak olyan mértékben elvárás, amíg a robbanás kockázata szempontjából az adott eszközök megbízható működéséhez és üzemeltetéséhez azok szükségesek.

1. FELSZERELÉSEKRE ÉS VÉDELMI RENDSZEREKRE VONATKOZÓ KÖZÖS KÖVETELMÉNYEK

1.0. **Általános követelmények**

1.0.1. *Az integrált robbanás elleni védelem alapelvei*

Robbanásveszélyes légkörben való használatra szánt felszereléseket és védelmi rendszereket az integrált robbanás elleni védelem szempontjainak figyelembevételével kell megtervezni.

Ebben a vonatkozásban a gyártó köteles megtenni a következő megfelelő intézkedéseket:

– mindenekelőtt, ha lehetséges, meg kell akadályoznia, hogy a felszerelések és védelmi rendszerek maguk hozzanak létre vagy bocsássanak ki robbanásveszélyes légkört,

– meg kell akadályoznia a robbanásveszélyes légkör gyújtását, ebben a vonatkozásban figyelembe kell venni minden elektromos és nem elektromos gyújtóforrás természetét,

– ha mindezek ellenére robbanás következik be, amely közvetve vagy közvetlenül személyek, vagy adott esetben háziállatok vagy vagyontárgyak biztonságát veszélyezteti, azt azonnal meg kell fékezni, és/vagy a robbanás lángjainak és nyomásának a terjedését hatékonyan korlátozni kell a megfelelő biztonsági szintre.

1.0.2. Annak érdekében, hogy a veszélyes helyzetek kialakulását a lehető legnagyobb mértékben ki lehessen zárni, a felszereléseket és védelmi rendszereket az összes lehetséges üzemi meghibásodás felmérését követően és azok figyelembevételével kell megtervezni és legyártani.

Minden értelemszerűen előre látható, helytelen használatot figyelembe kell venni.

1.0.3. *Különleges ellenőrzési és karbantartási feltételek*

Azokat a felszereléseket és védelmi rendszereket, amelyeket különleges ellenőrzési és karbantartási eljárásoknak kell alávetni, ezeknek a körülményeknek a figyelembevételével kell megtervezni és legyártani.

1.0.4. *A közvetlen környezeti feltételek*

A felszereléseket és védelmi rendszereket a közvetlen környezetben meglévő vagy előre látható környezeti feltételek figyelembevételével kell megtervezni és legyártani.

1.0.5. *Jelölés*

Minden felszerelést és védelmi rendszert olvasható és letörölhetetlen jelöléssel kell ellátni, amely legalább a következőket tartalmazza:

– a gyártó nevét és címét,

– a CE-jelölést (lásd X. melléklet, A. pont),

– a széria vagy típus megjelölését,

– a sorozatszámot, ha a gyártó ilyet alkalmaz,

– a gyártás évét,

– a robbanás elleni védelem megkülönböztető jelét, ⟨ε⟩, amelyet a felszereléscsoport és kategória jele követ,

– a II. felszereléscsoport esetében a „G” betűjelet (gázok, gőzök vagy ködök által előidézett robbanásveszélyes légkör jele),

és/vagy

▼B

a „D” betűjelet (por által előidézett robbanásveszélyes légkör jele).

Továbbá, ahol szükséges, feltüntethető a biztonságos használathoz szükséges összes lényeges információ is.

1.0.6. *Gépkönyv*

(a) Minden felszereléshez és védelmi rendszerhez csatolni kell legalább a következő útmutatásokat tartalmazó gépkönyvvel:

– összefoglaló jellegű tájékoztatás nyújtása azokról az információkról, amelyek alapján a felszerelésen vagy védelmi rendszeren feltüntetik a jelölést, a sorozatszám feltüntetése kivételével (lásd az 1.0.5. pontban), minden olyan információval kiegészítve, amely a felszerelés karbantartásához szükséges (importőr, javító cég stb. nevének és címének a feltüntetése stb.),

– utasítások a biztonságos

  – üzembe helyezéshez,

  – használathoz,

  – összeszereléshez és szétszereléshez,

  – karbantartáshoz (szervizeléshez és sürgős javításokhoz),

  – beszereléshez,

  – beállításhoz,

– szükséges esetén a nyomáscsökkentő eszközök előtt lévő veszélyes helyek közelségének a jelölése,

– szükséges esetén a képzési/betanítási utasítások,

– olyan adatok, amelyek ismeretében kétségkívül eldönthető, hogy egy bizonyos kategóriájú felszerelés biztonságosan használható-e a tervezett helyen a várható működési feltételek mellett,

– elektromos és nyomásviszonyok paraméterei, maximális felületi hőmérsékleti értékek és egyéb határértékek,

– szükséges esetén különleges használati feltételek feltüntetése, beleértve a nem rendeltetésszerű használatot is, amely a tapasztalatok alapján feltételezhető,

– szükség esetén a felszerelésekre vagy védelmi rendszerekre felszerelhető eszközök jellemző tulajdonságainak feltüntetése.

(b) A gépkönyvet a gyártó, vagy annak a Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője a Közösségben használt nyelvek valamelyikén köteles elkészíteni.

Használatbavételkor minden felszerelést és védelmi rendszert el kell látni annak az országnak a nyelvére lefordított gépkönyvvel, amelyikben a felszereléseket vagy védelmi rendszereket használatba veszik, és ugyancsak rendelkezésre kell bocsátani a gépkönyv eredeti nyelven elkészített példányát is.

A gépkönyv fordítását a gyártó, vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője, vagy a felszerelést vagy védelmi rendszert az adott nyelvterületre bevezetni kívánó személy készíti.

E követelmény enyhítéseként a gyártó, vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője által alkalmazott szakemberek általi használatra szánt karbantartási utasítások esetében elfogadható, ha azokról csak a Közösségben használt nyelvek egyikén készül fordítás, amely nyelvet az érintett szakszemélyzet ismer.

(c) A gépkönyvnek tartalmazniuk kell továbbá az üzembe helyezéshez, karbantartáshoz, felügyeletéhez, a megfelelő működés ellenőrzéséhez, és adott esetben, a felszerelések és védelmi rendszerek javításához szükséges rajzokat és minden egyéb hasznos információt, különös tekintettel a biztonságra.

(d) A felszerelést vagy védelmi rendszert bemutató leírás nem tartalmazhat a biztonsági szempontok vonatkozásában a gépkönyv tartalmával ellentmondó információkat.

1.1. **Anyagok kiválasztása**

1.1.1. A felszerelések és védelmi rendszerek gyártásában felhasznált anyagok az előre látható üzemi körülmények között nem idézhetnek elő robbanást.

1.1.2. A gyártó által meghatározott üzemi feltételek mellett nem fordulhat elő, hogy a gyártásban felhasznált anyagok és a robbanásveszélyes légkör alkotóelemei között olyan reakció lépjen fel, amely esetleg leronthatja a robbanás elleni védelem szintjét.

▼B

1.1.3. Az anyagokat olyan módon kell kiválasztani, hogy azok jellemzőinek előre látható változásai, valamint azok más anyagokkal összeférhetően kombinálva ne csökkentsék a megkívánt védelmi szintet; különös figyelmet kell fordítani a gyártásban felhasználásra kerülő anyagok kopásállóságára és korrózióval szembeni ellenállására, elektromos vezetőképességére, ütésállóságára, öregedési jellemzőire, valamint a hőmérséklet-változások tűrésére.

1.2. **Tervezés és gyártás**

1.2.1. A felszereléseket és védelmi rendszereket a robbanás elleni védelemmel kapcsolatos technológiai ismeretek megfelelő szintű figyelembevételével kell megtervezni és legyártani annak érdekében, hogy az előre várható élettartamuk során biztonságosan üzemeltethetők legyenek.

1.2.2. A felszerelésekbe és védelmi rendszerekbe beépítésre kerülő vagy cserealkatrészként használt alkatrészeket úgy kell megtervezni és legyártani, hogy azok a gyártó által előírt utasításoknak megfelelően telepítve megfeleljenek a védelmi szint tekintetében a felhasználási céloknak.

1.2.3. *Zárt szerkezetek és szivárgás elleni védelem*

Olyan felszerelések esetében, amelyek gyúlékony gázokat vagy porokat bocsáthatnak ki, lehetőség szerint csak zárt szerkezet alkalmazható.

Olyan esetekben, ha a felszerelések nyílásokkal vagy nem tömített csatlakozókkal rendelkeznek, azokat lehetőség szerint úgy kell megtervezni, hogy a keletkező gázok vagy porok a felszerelésen kívüli környezetben ne idézhessék elő robbanásveszélyes légkört.

Azokat a pontokat, ahol anyagok töltése vagy ürítése történik, lehetőség szerint olyan módon kell megtervezni és legyártani, hogy a töltések és ürítések során akadályozzák gyúlékony anyagok szabadba jutásának a lehetőségét.

1.2.4. *Por lerakódása*

Azoknak a felszereléseknek és védelmi rendszereknek az esetében, amelyeket olyan környezetben való használatra szánnak, ahol porlerakódás következhet be, olyan tervezési megoldást kell alkalmazni, amely meggátolja a lerakódott por gyulladását.

Általában amennyiben lehetséges, a porlerakódás lehetőségét meg kell akadályozni. A felszereléseknek és védelmi rendszereknek könnyen tisztíthatóknak kell lenniük.

A felszerelések alkatrészeinek a felületi hőmérsékletét jóval alacsonyabban kell tartani, mint a porlerakódások izzási hőmérséklete.

A porlerakódás lehetséges vastagságát figyelembe kell venni, és ha indokolt, megfelelő megoldás alkalmazásával a hőmérséklet emelkedésének megakadályozása céljából gondoskodni kell a hőmérséklet szabályozásáról.

1.2.5. *Kiegészítő védelmi eszközök*

Azokat a felszereléseket és védelmi rendszereket, amelyek különféle külső erőhatásoknak vannak kitéve, kiegészítő védelmi eszközökkel kell felszerelni.

A felszereléseknek ellen kell állniuk az ilyen erőhatásoknak, ugyanakkor nem csökkenhet a robbanás elleni védelem szintje.

1.2.6. *Biztonságos nyitási megoldások*

Abban az esetben, ha a felszerelések és védelmi rendszerek a robbanás elleni védelem részét képező házban vagy zárt tartályban kerülnek elhelyezésre, az ilyen ház vagy tartály kinyitásához különleges szerszám használatát kell rendszeresíteni, vagy megfelelő védelmet nyújtó intézkedéseket kell alkalmazni.

1.2.7. *Egyéb kockázatokkal szembeni védelem*

A felszereléseket és védelmi rendszereket olyan módon kell megtervezni és legyártani, hogy azok teljesítsék a következő követelményeket:

a) meg kell akadályozni közvetlen vagy közvetett érintkezésből származó fizikai sérülések vagy egyéb veszélyek bekövetkezésének a lehetőségét;

b) biztosítani kell, hogy hozzáférhető részeken ne keletkezzen sérülést okozó felületi hőmérséklet, vagy veszélyes sugárzási szint;

c) meg kell szüntetni a gyakorlatban feltárt, nem elektromos jellegű veszélyforrásokat;

▼B

d) gondoskodni kell arról, hogy az előre látható túlterhelési körülmények ne idézhessenek elő veszélyes helyzeteket.

Amennyiben e bekezdésben említett felszerelések és védelmi rendszerek kockázataira részben vagy teljes mértékben más irányelvek rendelkezései hatályosak, ezen irányelv rendelkezései nem alkalmazandók, illetve nem alkalmazandók attól az időponttól, amikor azoknak az irányelveknek a rendelkezései a felszerelések és védelmi rendszerek vagy az ott előírt kockázatok vonatkozásában hatályba lépnek.

1.2.8. *Felszerelések túlterhelése*

A felszerelések túlzott mértékű túlterhelésének a lehetősége a tervezési szakaszban integrált mérések elvégzésével, szabályzó- és vezérlőeszközök, például túláram elleni megszakítókapcsolók, hőmérséklet-korlátozók, differenciált nyomáskapcsoló, áramlásmérők, időrelék, sebességszabályozók, és/vagy hasonló megfigyelőeszközök használatával megelőzhető.

1.2.9. *Nyomásálló zárt rendszerek*

Ha robbanásveszélyes légkörben gyulladásra hajlamos anyagokat tokba helyeznek, gondoskodni kell arról, hogy a tokozás ellenálljon a belső robbanás által fejlesztett nyomásnak, és megakadályozza a robbanásveszélyes légkör robbanásának átterjedését a tokot körülvevő környezetre.

1.3. **Potenciális gyújtóforrások**

1.3.1. *Különféle gyújtóforrások által előidézett kockázatok*

Meg kell akadályozni, hogy robbanásveszélyes légkörben potenciális gyújtóforrások, például szikrák, lángok, elektromos ívek, magas felületi hőmérsékletek, akusztikus energia, optikai sugárzás, elektromágneses hullám, vagy egyéb gyújtóforrás jelenléte fordulhasson elő.

1.3.2. *Sztatikus elektromos töltés által előidézett kockázatok*

Megfelelő intézkedésekkel meg kell akadályozni veszélyes kisüléseket előidéző sztatikus elektromos töltések keletkezésének a lehetőségét.

1.3.3. *Kóbor áram és áramszivárgás által előidézett veszélyek*

Meg kell akadályozni, hogy veszélyes mértékű korrózió, felületi túlmelegedés vagy gyulladás előidézésére alkalmas szikrák keletkezését elősegítő kóbor áramok vagy áramszivárgások fordulhassanak elő.

1.3.4. *Túlmelegedés által előidézett veszély*

Forgás közben vagy idegen testek behatolása következményeképpen egymással érintkező anyagok és alkatrészek közötti súrlódás következtében bekövetkező túlmelegedés lehetőségét már lehetőleg a tervezési szakaszban meg kell akadályozni.

1.3.5. *Nyomáskiegyenlítésekből származó kockázatok*

A felszereléseket és védelmi rendszereket olyan módon kell megtervezni, vagy megfelelő beépített mérő-, vezérlő- és szabályzóeszközökkel kell felszerelni, hogy az általuk keltett nyomáskiegyenlítés ne idézhessen elő gyulladás veszélyével járó lökéshullámokat vagy gyulladást előidéző kompressziót.

1.4. **Külső környezet által előidézett kockázatok**

1.4.1. A felszereléseket és védelmi rendszereket olyan módon kell megtervezni és legyártani, hogy a rendeltetésszerű feladataikat biztonságosan képesek legyenek ellátni változó környezeti körülmények, valamint rendkívüli feszültségértékek, nedvesség, rezgés, szennyeződés és egyéb külső környezeti hatások mellett is, a gyártó által megállapított működési feltételek között.

1.4.2. A felszerelések alkatrészeinek alkalmasaknak kell lenniük a rendeltetésszerű használat során bekövetkező mechanikus erőhatások és hőhatások elviselésére, és ellen kell állniuk a meglévő vagy előreláthatóan keletkező agresszív anyagok támadásainak.

1.5. **Biztonsági eszközökkel szemben támasztott követelmények**

1.5.1. A biztonsági eszközöknek az üzemeltetéshez szükséges mérő- vagy vezérlőeszközök működésétől függetlenül működőképeseknek kell lenniük.

A biztonsági eszközök meghibásodásait a lehető legrövidebb időn belül megfelelő gyorsasággal fel kell deríteni, és megfelelő műszaki megoldások alkalmazásával gondoskodni kell arról, hogy veszélyes helyzetek kialakulásának valószínűsége alacsony legyen.

▼B

Elektromos áramkörökben általában a meghibásodás esetén a biztonság irányába hajló működést (fail-safe elve) kell alkalmazni.

A biztonsági kapcsolórendszereknek általánosságban közvetlenül, köztes szoftverparancsok nélkül kell működtetniük a vezérlőszerkezetet.

1.5.2. Biztonsági eszközök meghibásodásainak esetén gondoskodni kell arról, hogy a felszereléseket és/vagy védelmi rendszereket lehetőség szerint biztonságos állapotba hozzák.

1.5.3. A biztonsági eszközök vészleállító kapcsolóit lehetőségek szerint fel kell szerelni újraindítás reteszeléssel. Újraindítási utasítás kiadására normál üzemi körülmények között csak az újraindítás reteszelésének szándékos kioldását követően kerülhet sor.

1.5.4. *Vezérlő- és kijelzőegységek*

Ha vezérlő- és kijelzőegységeket használnak, azokat a megfelelő ergonómiai szempontok figyelembevételével kell megtervezni, hogy a robbanásveszéllyel járó kockázatok vonatkozásában az elérhető legnagyobb fokú üzemi biztonságot nyújtsák.

1.5.5. *Robbanás elleni védelem céljából mérési funkcióval rendelkező eszközökre vonatkozó követelmények*

Robbanékony légkörben használt felszerelések esetében a mérési funkciókkal rendelkező eszközöket olyan módon kell megtervezni és legyártani, hogy azok képesek legyenek működőképességüket az előreláthatóműködési körülmények között megőrizni.

1.5.6. Szükség esetén gondoskodni kell a mérési leolvasás pontossága ellenőrizhetőségének és a mérőeszközök működőképességének biztosításáról.

1.5.7. A mérési funkcióval rendelkező eszközökbe be kell építeni a megfelelő biztonsági tényezőt, ami biztosítja, hogy a riasztási szint lényegesen a felügyelt légkörben esetlegesen előforduló robbanási/gyulladási határértékek alatt legyen, figyelembe véve különösen az adott létesítmény működési feltételeit, és a mérőrendszer működésében esetlegesen előforduló eltéréseket.

1.5.8. *Szoftver által előidézett kockázatok*

Szoftver által vezérelt felszerelések és védelmi rendszerek, valamint biztonsági eszközök tervezésekor különösen számolni kell az esetleges szoftverhibák előfordulása által előidézett kockázatokkal.

1.6. **A rendszerrel kapcsolatos biztonsági követelmények integrációja**

1.6.1. Automatikus folyamatokba beépített felszereléseket és védelmi rendszereket lehetőség szerint kézi úton is ki lehessen kapcsolni, ha az automatikus folyamatok eltérnek a rendeltetésszerű üzemi körülményektől, és ez nem veszélyeztetheti a biztonságot.

1.6.2. Vészleállító kapcsoló működésekor a felhalmozott energia lehető leggyorsabb és legbiztonságosabb eloszlatásáról gondoskodni kell, vagy az energiaforrást izolálni kell, hogy az a továbbiakban ne jelentsen veszélyforrást.

Ez a követelmény elektrokémiailag tárolt energia esetében nem alkalmazandó.

1.6.3. *Tápfeszültség kimaradás által előidézett kockázatok*

Ha a felszerelések és védelmi rendszerek használata további kockázatok keletkezését és terjedését idézheti elő tápfeszültség kimaradások esetén, gondoskodni kell arról, hogy a létesítmény többi részétől elszigetelve a felszerelések és védelmi rendszerek működőképessége fenntartható legyen.

1.6.4. *Csatlakozási helyek által előidézett kockázatok*

A felszereléseket és védelmi rendszereket megfelelő kábel- és vezetékbevezetéssel kell felszerelni.

Amennyiben a felszereléseket és védelmi rendszereket más felszerelésekkel és védelmi rendszerekkel kombinálva használják, a felszerelések és védelmi rendszerek közötti érintkező felületnek biztonságosnak kell lennie.

1.6.5. *Figyelmeztető eszközök alkalmazása felszereléseken*

Olyan esetekben, amikor felszereléseket vagy védelmi rendszereket felszerelnek robbanásveszélyes légkör kialakulását figyelő vagy riasztó készülékekkel, azok megfelelő helyekre való elhelyezéséhez a szükséges utasításokat rendelkezésre kell bocsátani.

▼B

2. FELSZERELÉSEKKEL SZEMBEN TÁMASZTOTT KIEGÉSZÍTŐ KÖVETELMÉNYEK

2.0. **Az I. felszereléscsoport M kategóriájába tartozó felszerelésekkel szembeni követelmények**

2.0.1. *Az I. felszereléscsoport M 1 kategóriájához tartozó felszerelésekkel szembeni követelmények*

2.0.1.1. A felszereléseket olyan módon kell megtervezni és legyártani, hogy gyújtóforrások ne válhassanak aktívakká még a felszerelést érintő, ritka esetekben előforduló zavarok bekövetkezése esetén sem.

A felszereléseknél olyan védelmi módokat kell alkalmazni, hogy:

– egy védelmi mód esetleges meghibásodása esetén legalább egy második, független védőmód biztosítsa a megkívánt védelmi szintet,

– vagy a kívánt védettségi szint biztosított legyen abban az esetben is, ha egy időben és egymástól függetlenül két meghibásodás következik be.

Szükség esetén ezeket a felszereléseket fel kell szerelni kiegészítő védelmi módokkal is.

Az ilyen felszereléseknek robbanásveszélyes légkör jelenlétében is meg kell őrizniük működőképességüket.

2.0.1.2. Szükség esetén a felszereléseket olyan módon kell megtervezni és legyártani, hogy azok megakadályozzák por behatolásának lehetőségét.

2.0.1.3. A felszerelések alkarészeinek felületi hőmérsékletét egyértelműen a por/levegő keverékek gyulladási hőmérsékleti értéke alatt kell tartani a lebegő porok gyulladásának megakadályozása érdekében.

2.0.1.4. A felszereléseket olyan módon kell megtervezni, hogy a felszerelésrészek, amelyek gyújtóforrások lehetnek, csak a felszerelés inaktív időszakaiban vagy gyújtószikramentes körülmények között legyenek nyithatók. Ha a felszerelés aktív állapotának megszüntetése nem lehetséges, a gyártó köteles a felszerelés nyitható részére megfelelő figyelmeztető címkét elhelyezni.

Szükség esetén a felszerelést megfelelő reteszelő rendszerekkel kell felszerelni.

2.0.2. *Az I. felszereléscsoport M 2 kategóriájához tartozó felszerelésekkel szembeni követelmények*

2.0.2.1. A felszereléseket fel kell szerelni olyan védelmi módokkal, amelyek biztosítják, hogy normál működési körülmények, sőt különösen a durva kezelés vagy változó környezeti körülmények miatt bekövetkező rendkívüli üzemi körülmények között gyújtóforrások ne váljanak aktívakká.

Az ilyen felszereléseket robbanásveszélyes légkör keletkezése esetén feszültségmentesíteni kell.

2.0.2.2. A felszereléseket olyan módon kell megtervezni, hogy a felszerelésrészek, amelyek gyújtóforrások lehetnek, csak a felszerelés inaktív állapotában vagy megfelelő reteszelő rendszereken keresztül legyenek nyithatók. Ha a felszerelés aktív állapotának megszüntetése nem lehetséges, a gyártó köteles a felszerelés nyitható alkatrészére megfelelő figyelmeztető feliratot elhelyezni.

2.0.2.3. A por jelenlétében keletkező robbanás kockázatával kapcsolatosan az M 1 kategóriához tartozó felszerelésekhez előírt követelményeket be kell tartani.

2.1. **A II. felszereléscsoport 1. kategóriájához tartozó felszerelésekkel szembeni követelmények**

2.1.1. *Gázok, gőzök vagy ködök által előidézett robbanásveszélyes légkör*

2.1.1.1. A felszereléseket olyan módon kell megtervezni és legyártani, hogy gyújtóforrás ne váljon aktívvá még a felszereléssel kapcsolatos ritkán fellépő zavarok esetén sem.

A felszereléseket el kell látni védelmi módokkal annak biztosítása érdekében, hogy:

– egy védelmi mód esetleges meghibásodása esetén legalább egy második, független védelmi mód a megkívánt védelmi szintet biztosítsa,

– vagy a kívánt védelmi szint biztosított legyen abban az esetben is, ha egymástól függetlenül két meghibásodás következik be.

▼B

2.1.1.2. Olyan felszerelések esetében, amelyek felületén hőmérséklet-emelkedés fordulhat elő, megfelelő intézkedéseket kell tenni, hogy a megadott maximális felületi hőmérséklet értékének túllépése még a legkedvezőtlenebb körülmények között se fordulhasson elő.

A kémiai reakciók által esetlegesen előidézett hőmérséklet-emelkedés hatásait szintén figyelembe kell venni.

2.1.1.3. A felszereléseket olyan módon kell megtervezni, hogy a felszerelésrészek, amelyek gyújtóforrások lehetnek, csak a felszerelés inaktív vagy gyújtószikramentes állapotban legyenek nyithatók. Olyan esetekben, ahol a felszerelés aktív állapotának megszüntetése nem lehetséges, a gyártó köteles a felszerelésrészek nyitószerkezetén megfelelő figyelmeztető feliratot elhelyezni.

Szükség esetén a felszerelést megfelelő reteszelő rendszerekkel kell felszerelni.

2.1.2. *Levegő-por keverékek által előidézett robbanásveszélyes légkör*

2.1.2.1. A felszereléseket olyan módon kell megtervezni és legyártani, hogy gyulladás ne forduljon elő még a felszereléssel kapcsolatos ritkán előforduló zavarok bekövetkezése esetén sem.

A felszereléseket fel kell szerelni védelmi módokkal annak biztosítása érdekében, hogy:

– egy védelmi mód esetleges meghibásodása esetén legalább egy második, független védelmi mód a kívánt védelmi szintet biztosítsa,

– vagy a kívánt védelmi szint biztosított legyen abban az esetben is, ha egymástól függetlenül két meghibásodás következik be.

2.1.2.2. Szükség esetén a felszereléseket olyan módon kell megtervezni, hogy a felszerelésbe por csak erre a célra kifejezetten kijelölt helyeken hatolhasson be, vagy távozhasson el.

E követelménynek meg kell felelni a felszerelésen alkalmazott kábelbevezetőknek és csatlakozóelemeknek is.

2.1.2.3. A felszerelések részeinek felületi hőmérsékletét egyértelműen az előre látható por/levegő keverékek gyulladási hőmérsékleti értéke alatt kell tartani a lebegő por gyulladásának megakadályozása érdekében.

2.1.2.4. A felszerelésrészek biztonságosan nyitható részei vonatkozásában a 2.1.1.3. pontban előírt követelmények alkalmazandók.

2.2. **A II. felszereléscsoport 2. kategóriájához tartozó felszerelésekkel szembeni követelmények**

2.2.1. *Gázok, gőzök vagy ködök által előidézett robbanásveszélyes légkör*

2.2.1.1. A felszereléseket olyan módon kell megtervezni és legyártani, hogy gyújtóforrások keletkezésének a lehetőségét megakadályozzák még külső zavarok vagy a felszerelés olyan működési hibáinak gyakori előfordulása eseteiben is, amelyeket a normál működési körülmények között figyelembe kell venni.

2.2.1.2. A felszereléseket olyan módon kell megtervezni és legyártani, hogy a meghatározott felületi hőmérsékletnek a túllépése ne következhessen be még a gyártó által előre látott rendkívüli kockázatok bekövetkezése esetén sem.

2.2.1.3. A felszereléseket olyan módon kell megtervezni, hogy a felszerelésrészek, amelyek gyújtóforrások lehetnek, csak a felszerelés inaktív állapotában vagy megfelelő reteszelő rendszereken keresztül legyenek nyithatók. Ha a felszerelés aktív állapotának megszüntetése nem lehetséges, a gyártó köteles a felszerelésrészek nyitószerkezetén megfelelő figyelmeztető címkét elhelyezni.

2.2.2. *Levegő-por keverékek által előidézett robbanásveszélyes légkör*

2.2.2.1. A felszereléseket olyan módon kell megtervezni és legyártani, hogy a levegő/por keverékek gyulladása elkerülhető legyen még gyakran előforduló zavaró hatások vagy normális üzemi körülmények között várhatóan előforduló üzemzavarok bekövetkezése esetén is.

2.2.2.2. A felületi hőmérsékletet illetően a 2.1.2.3. pontban előírt követelmények alkalmazandók.

2.2.2.3. A por elleni védelem vonatkozásában a 2.1.2.2. pontban előírt követelmények alkalmazandók.

2.2.2.4. Felszerelésrészek biztonságos kinyitásának a vonatkozásában a 2.2.1.3. pontban előírt követelmények alkalmazandók.

▼B

2.3. **A II. felszereléscsoport 3. kategóriájához tartozó felszerelésekre vonatkozó követelmények**

2.3.1. *Gázok, gőzök vagy ködök által előidézett robbanásveszélyes légkör*

2.3.1.1. A felszereléseket olyan módon kell megtervezni és legyártani, hogy normál üzemi körülmények között várhatóan előforduló gyújtóforrások ne keletkezzenek.

2.3.1.2. A felületi hőmérsékleteknek nem szabad meghaladniuk a rendeltetésszerű használati körülményekhez meghatározott legnagyobb hőmérsékleti értékeket. Kivételes esetekben magasabb hőmérsékleti értékek csak akkor engedhetők meg, ha a gyártó vállalja különleges kiegészítő védelmi intézkedések alkalmazását.

2.3.2. *Levegő/por keverékek által előidézett robbanásveszélyes légkör*

2.3.2.1. A felszereléseket olyan módon kell megtervezni és gyártani, hogy a normál működési körülmények között előrelátható gyújtóforrások ne idézhessék elő levegő/por keverékek gyulladását.

2.3.2.2. A felületi hőmérsékleteket illetően a 2.1.2.3. pontban előírt követelmények alkalmazandók.

2.3.2.3. A felszereléseket a kábelbevezetőkkel és csatlakozóelemekkel együtt a porrészecskék méretének figyelembevételével olyan módon kell megtervezni és gyártani, hogy ne keletkezzen se robbanásveszélyes levegő/por keverék, se veszélyes porkoncentráció a felszerelés belsejében.

3. VÉDELMI RENDSZEREKKEL KAPCSOLATOS KIEGÉSZÍTŐ KÖVETELMÉNYEK

3.0. **Általános követelmények**

3.0.1. A védelmi rendszereket úgy kell méretezni, hogy a robbanás hatásait kellő mértékű biztonsági szintre csökkentsék.

3.0.2. A védelmi rendszereket olyan módon kell megtervezni, és úgy kell elhelyezni, hogy a robbanások veszélyes láncreakciókká alakulását, illetve a kezdeti robbanások detonációvá válását megakadályozzák.

3.0.3. Energiakimaradás esetén a védelmi rendszereknek a veszélyes helyzet kialakulásának elkerüléséhez elegendő időtartamon keresztül meg kell őrizniük működőképességüket.

3.0.4. A védőfelszereléseknek külső zavaró hatások miatt nem szabad meghibásodniuk.

3.1. **Tervezés és kialakítás**

3.1.1. *Anyagok jellemzői*

Az anyagok jellemzői tekintetében a tervezési szakaszban olyan maximális nyomási és hőmérsékletértékekkel kell számolni, amelyek megegyeznek a rendkívüli üzemeltetési körülmények között bekövetkező robbanás várható nyomásával és a keletkező lángok várható hőhatásával.

3.1.2. Azoknak a védelmi rendszereknek, amelyeket abból a célból terveztek, hogy a robbanás hatásainak ellenálljanak, azokon belül robbanás következzen be, képeseknek kell lenniük a rendszer integritásának elvesztése nélkül a lökéshullámok elviselésére.

3.1.3. A védelmi rendszerekhez csatlakoztatott tartozékoknak ellen kell állniuk működőképességük elvesztése nélkül a várhatóan bekövetkező legnagyobb robbanási nyomásnak.

3.1.4. A védelmi rendszerek tervezése és kialakítása során figyelembe kell venni a perifférikus felszerelésekben és csatlakozó csővezetékekben a nyomás által előidézett reakciókat.

3.1.5. *Nyomáscsökkentő rendszerek*

Ha feltételezhető, hogy a védelmi rendszereket terhelő erőhatások meghaladják azok szerkezeti szilárdságának a mértékét, gondoskodni kell olyan megfelelő nyomáscsökkentő megoldások alkalmazásáról, amelyek működése a közelben tartózkodó személyek biztonságát nem veszélyezteti.

▼B

3.1.6. *Robbanáselfojtó rendszerek*

A robbanáselfojtó rendszereket olyan módon kell megtervezni és kialakítani, hogy azok a kezdeti robbanásra annak legkorábbi szakaszában reagáljanak, és optimális módon gátolják azt, figyelembe véve a nyomásnövekedés maximális sebességét, valamint a legnagyobb mértékű nyomást.

3.1.7. *Robbanást megszakító rendszerek*

Bizonyos felszereléseket olyan módon kell megtervezni és kialakítani, hogy a kezdődő robbanásokat a lehető leggyorsabb megszakítsák úgy, hogy azok az üzemi körülmények között megakadályozzák a belső robbanás átterjedését, és eközben őrizzék meg mechanikai szilárdságukat.

3.1.8. A védelmi rendszereknek alkalmasaknak kell lenniük megfelelő riasztási küszöbértékre beállított áramkörökhöz való illesztésre, hogy szükség esetén anyag betáplálása vagy leürítése leálljon, valamint a felszerelés nem biztonságosan működő részei időben leállíthatók legyenek.

▼B

III. MELLÉKLET

EK-TÍPUSVIZSGÁLAT MODUL

1. Ez a modul az eljárásnak azt a részét írja le, amelynek során a bejelentett szervezet megállapítja és tanúsítja, hogy egy, a tervezett gyártásra jellemző minta megfelel az irányelv rá vonatkozó rendelkezéseinek.

2. Az EK-típusvizsgálat iránti kérelmet a gyártónak vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselőjének kell valamelyik általa választott bejelentett szervezethez benyújtania.

   A kérelemnek tartalmaznia kell:

   – a gyártó nevét és címét, valamint, ha a kérelmet meghatalmazott képviselője nyújtja be, annak nevét és címét is,

   – írásos nyilatkozatot arról, hogy ugyanezt a kérelmet nem adták be más bejelentett szervezethez,

   – a 3. pontban ismertetett műszaki dokumentációt.

   A kérelmező egy, a tervezett gyártásra jellemző mintát, továbbiakban „típus”-t, bocsát a bejelentett szervezet rendelkezésére. A bejelentett szervezet további mintákat kérhet be, ha erre szüksége van vizsgálati program végrehajtásához.

3. A műszaki dokumentációnak lehetővé kell tenni annak megállapítását, hogy a termék az irányelv követelményeinek való megfelelőségét értékelni lehessen. A műszaki dokumentációnak ki kell terjednie – az értékeléshez szükséges mértékben – a termék tervezésére, gyártására és működésére, és ennek megfelelően a következőket kell tartalmaznia:

   – az általános típusleírást,

   – az alkatrészek, részegységek, áramkörök stb. tervezési és gyártási rajzait és vázlatait,

   – az említett rajzok és vázlatok, valamint a termék működésének megértéséhez szükséges leírást és magyarázatokat,

   – az 5. cikkben szereplő – részben vagy teljesen alkalmazott – szabványok jegyzékét, továbbá az alapvető követelmények teljesítésére alkalmazott megoldások leírását, amennyiben nem alkalmazták az 5. cikkben szereplő szabványokat,

   – a tervezési számítások, az elvégzett vizsgálatok stb. eredményét,

   – a vizsgálati jelentéseket.

4. A bejelentett szervezet:

4.1. megvizsgálja a műszaki dokumentációt, ellenőrzi, hogy a típust a műszaki dokumentációnak megfelelően gyártották-e le, és azonosítja azokat az elemeket, melyek az 5. cikkben szereplő szabványok vonatkozó rendelkezéseinek megfelelően terveztek, valamint azokat, amelyek e szabványok vonatkozó rendelkezéseinek alkalmazása nélkül terveztek;

4.2. elvégzi vagy elvégezteti a szükséges ellenőrzéseket annak ellenőrzésére, hogy – ahol nem az 5. cikkben szereplő szabványokat alkalmazták – a gyártó által alkalmazott megoldások teljesítik-e az irányelv alapvető követelményeit;

4.3. elvégzi vagy elvégezteti a megfelelő ellenőrzéseket annak megállapítására, hogy – ha a gyártó a vonatkozó szabványok alkalmazását választotta – ténylegesen ezeket alkalmazták-e;

4.4. megállapodik a kérelmezővel abban, hogy a vizsgálatokat és a szükséges ellenőrzéseket hol végzik el.

5. Amennyiben a típus megfelel az irányelv rendelkezéseinek, a bejelentett szervezet kiadja az EK-típusvizsgálati tanúsítványt a kérelmezőnek. A tanúsítvány tartalmazza a gyártó nevét és címét, a vizsgálat eredményeit és a jóváhagyott típus azonosításához szükséges adatokat.

   A tanúsítványhoz csatolni kell a műszaki dokumentáció releváns részeinek jegyzékét, ennek egy példányát a bejelentett szervezetnek meg kell őriznie.

   Amennyiben a bejelentett szervezet megtagadja az EK-típusvizsgálati tanúsítvány kiadását a gyártónak vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselőjének, meg kell adnia az elutasítás részletes indokolását.

   Biztosítani kell a jogorvoslati lehetőséget.

▼B

6. A kérelmező a jóváhagyott termék vagy védelmi rendszer bármely módosításáról tájékoztatja a műszaki dokumentációt őrző bejelentett szervezetet, mely esetben a módosítást jóvá kell hagyatni, amennyiben a változtatás befolyásolhatja a termék alapvető követelményeknek való megfelelését, illetve az előírt alkalmazási feltételeket. Ezt a kiegészítő jóváhagyást az EK-típusvizsgálati tanúsítványhoz csatolt kiegészítés formájában adják ki.

7. Minden bejelentett szervezet értesíti a többi bejelentett szervezetet a kiadott és visszavont EK-típusvizsgálati tanúsítványokkal és kiegészítésekkel kapcsolatos adatokról.

8. A többi bejelentett szervezet másolatokat kaphat az EK-típusvizsgálati tanúsítványokról és azok kiegészítéseiről. A tanúsítványok mellékleteit kívánságra a többi bejelentett szervezet rendelkezésére kell bocsátani.

9. A gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője köteles a műszaki dokumentáció mellett az EK-típusvizsgálati tanúsítványokat és azok kiegészítéseit az utolsó termék gyártását követően még legalább 10 évig megőrizni.

   Amennyiben sem a gyártó, sem a meghatalmazott képviselője nem honos a Közösségben, úgy a műszaki dokumentáció megőrzésének kötelezettsége azt terheli, aki a terméket a közösségi piacon forgalomba hozza.

▼B

IV. MELLÉKLET

GYÁRTÁSI MINŐSÉGBIZTOSÍTÁS MODUL

1. Ez a modul az eljárásnak azt a részét írja le, amelynek során az a gyártó, aki megfelel a 2. pontban foglalt kötelezettségeknek, biztosítja és kijelenti, hogy a szóban forgó termékek megegyeznek az EK típusvizsgálati tanúsítványban leírt típussal, és kielégítik az irányelv rájuk vonatkozó követelményeit. A gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője minden egyes felszerelésen feltünteti a CE-jelölést, és egy írásos megfelelőségi nyilatkozatot állít ki. A CE-jelöléshez csatolni kell annak a bejelentett szervezetnek az azonosító számát, amelyik a 4. pontban említett felügyeletért felelős.

2. A gyártónak jóváhagyott minőség-ellenőrzési rendszert kell működtetnie a felszerelések gyártásánál, végső termékellenőrzésnél és vizsgálatnál 3. pontnak megfelelően. Ezt a 4. pont szerinti felügyeletnek kell alávetni.

3. **Minőségügyi rendszer**

3.1. A gyártó egy általa választott bejelentett szervezetnél kérelmezi az érintett felszerelésekre vonatkozó minőségbiztosítási rendszerek értékelését.

A kérelemnek tartalmaznia kell:

– a tervezett termékkategóriára vonatkozó összes adatot,

– a minőségbiztosítási rendszerre vonatkozó dokumentációt,

– a jóváhagyott típus műszaki dokumentációját és az EK-típusvizsgálati tanúsítvány egy példányát.

3.2. A minőségbiztosítási rendszernek biztosítania kell az EK-típusvizsgálati tanúsítványban szereplő típusnak való megfelelőséget és az irányelv vonatkozó követelményeinek teljesítését.

A gyártó által alkalmazott összes elemet, követelményt és rendelkezést rendszeres és rendezett módon írásos intézkedések, eljárások és utasítások formájában kell dokumentálni. A minőségbiztosítási rendszer dokumentációjának lehetővé kell tennie a minőségi programok, tervek, kézikönyvek és jegyzőkönyvek egységes értelmezését.

A dokumentációnak tartalmaznia kell a következők pontos leírását:

– minőségi célkitűzések és szervezeti felépítés, a vállaltirányítás feladatai és hatásköre a termékminőséget illetően,

– az alkalmazandó gyártási, minőség-ellenőrzési és minőségbiztosítási módszerek, eljárások és rendszeres akciók,

– a gyártás előtt, alatt és után végzendő vizsgálatok és ellenőrzések, és ezek végzésének gyakorisága,

– a minőségügyi feljegyzések, mint pl. vizsgálati jelentés és vizsgálati adatok, kalibrálási adatok, az érintett személyzet képesítéséről szóló jelentések stb.,

– a megkívánt termékminőség elérésének és a minőségbiztosítási rendszer hatékony működésének elérését szolgáló eszközök.

3.3. A bejelentett szervezet értékeli a minőségbiztosítási rendszert annak megállapítása érdekében, hogy az teljesíti-e a 3.2. pontban foglalt követelményeket. Olyan minőségbiztosítási rendszerek esetén, amelyek a megfelelő harmonizált szabványokat alkalmazzák, feltételezik az e követelményeknek való megfelelést. Az értékelést végző csoport legalább egy tagjának tapasztalatokkal kell rendelkeznie az érintett terméktechnológia értékelésének terén. Az értékelési folyamat részét képezi a gyártó telephelyének meglátogatása. A határozatot közli a gyártóval. Az értesítésnek tartalmaznia kell a vizsgálat eredményeit és az értékelésről szóló, indokolással ellátott határozatot.

3.4. A gyártó kötelezi magát, hogy minőségbiztosítási rendszerből eredő kötelezettségeket a jóváhagyott formában teljesíti, és gondoskodik arról, hogy az állandóan megfelelő és hatékony módon működjék.

A gyártó vagy meghatalmazott képviselője köteles tájékoztatni a minőségbiztosítási rendszert jóváhagyó bejelentett szervezetet a minőségbiztosítási rendszer minden tervezett változtatásáról.

A bejelentett szervezet értékeli a javasolt módosításokat, és dönt arról, hogy a módosított minőségbiztosítási rendszer továbbra is megfelel-e a 3.2. pontban szereplő követelményeknek, avagy új értékelésre van-e szükség.

▼B

Határozatát közli a gyártóval. Az értesítésnek tartalmaznia kell a vizsgálat eredményeit és az értékelésről szóló, indokolással ellátott határozatot.

4. **Felügyelet a bejelentett szervezet felelőssége mellett**

4.1. A felügyelet célja annak biztosítása, hogy a gyártó megfelelően teljesítse a jóváhagyott minőségbiztosítási rendszerből eredő kötelezettségeit.

4.2. A gyártónak meg kell engednie, hogy a bejelentett szervezet ellenőrzési céllal belépjen a gyártás, az ellenőrzés és a vizsgálat, valamint tárolás helyszíneire, és rendelkezésére kell bocsátania minden szükséges adatot, különösen a következőket:

– a minőségbiztosítási rendszer dokumentációja,

– a minőségbiztosítási feljegyzések, mint pl. vizsgálati jelentések és vizsgálati adatok, kalibrációs adatok, az érintett személyzet képesítéséről szóló jelentések stb.

4.3. A bejelentett szervezet rendszeres ellenőrzéseket végez arra vonatkozóan, hogy a gyártó fenntartja-e és alkalmazza-e a minőségbiztosítási rendszert, és erről ellenőrzési jelentést ad át a gyártónak.

4.4. Ezen túlmenően a bejelentett szervezet váratlan látogatásokat tehet a gyártónál. E látogatások során a bejelentett szervezet – szükség esetén – ellenőrző vizsgálatokat végezhet vagy végeztethet annak igazolására, hogy a minőségbiztosítási rendszer rendben működik. A bejelentett szervezetnek erről látogatási jelentést kell adnia a gyártónak, és ha vizsgálatra került sor, vizsgálati jelentést is.

5. A gyártó az utolsó termék legyártását követően legalább 10 évig köteles a nemzeti hatóságok részére megőrizni:

– a 3.1. szakasz második albekezdésének második francia bekezdésében említett dokumentációt,

– a 3.4. szakasz második bekezdésében említett változtatásokat,

– a bejelentett szervezettől kapott, a 3.4., 4.3. és 4.4. szakaszokban említett határozatokat és jelentéseket.

6. Minden bejelentett szervezet tájékoztatja a többi bejelentett szervezetet a minőségbiztosítási rendszerre vonatkozó jóváhagyások kiadásával és visszavonásával kapcsolatos adatokról.

▼B

V. MELLÉKLET

TERMÉKELLENŐRZÉS MODUL

1. Ez a modul azt az eljárást írja le, amelynek során a gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője azt ellenőrzi és tanúsítja, hogy a 3. pont alá tartozó felszerelések megegyeznek az EK-típusvizsgálati tanúsítványban szereplő típussal és megfelelnek az irányelv vonatkozó rendelkezéseinek.

2. A gyártó megteszi az összes szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a gyártási folyamat biztosítsa azt, hogy a termékek az EK-típusvizsgálati tanúsítványban szereplő típussal megegyeznek, és megfeleljenek az irányelv rájuk vonatkozó rendelkezéseinek. A gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője minden egyes felszerelésen feltünteti a CE-jelölést, és megfelelőségi nyilatkozatot állít ki.

3. A bejelentett szervezet elvégzi a megfelelő vizsgálatokat és ellenőrzéseket annak érdekében, hogy ellenőrizze az 1. cikk (2) bekezdésben említett felszerelés, védelmi rendszer, illetve eszköz az irányelv rá vonatkozó követelményeinek való megfelelőségét úgy, hogy minden egyes terméken elvégzi a 4. pontban meghatározott vizsgálatokat és ellenőrzéseket.

   A gyártó, illetve meghatalmazott képviselője a megfelelőségi nyilatkozat egy példányát az utolsó felszerelés gyártását követően még legalább 10 évig megőrzi.

4. **Ellenőrzés minden egyes felszerelés vizsgálatával**

4.1. Minden egyes felszerelést egyenként meg kell vizsgálni, és el kell végezni rajtuk az 5. cikkben említett vonatkozó szabvány(ok)ban szereplő vagy ezzel egyenértékű ellenőrző vizsgálatokat annak igazolására, hogy megegyeznek az EK-típusvizsgálati tanúsítványban szereplő típussal és megfelelnek az irányelv követelményeinek.

4.2. A bejelentett szervezet minden egyes jóváhagyott felszerelésre felhelyezi, illetve felhelyezteti azonosító számát és írásos megfelelőségi tanúsítványt állít ki az elvégzett vizsgálatokról.

4.3. A gyártónak vagy meghatalmazott képviselőjenek kérésre be kell tudni mutatni a bejelentett szervezet megfelelőségi tanúsítványait.

▼B

VI. MELLÉKLET

TÍPUSMEGFELELŐSÉGI MODUL

1. Ez a modul az eljárásnak azt a részét írja le, amelynek során a gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője, biztosítja és kijelenti, hogy a szóban forgó felszerelés megfelel az EK-típusvizsgálati tanúsítványban szereplő típusnak és megfelel az irányelv rájuk vonatkozó követelményeinek. A gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője minden egyes termékeken feltünteti a CE-jelölést, és írásos megfelelőségi nyilatkozatot állít ki.

2. A gyártó az összes szükséges intézkedést megteszi annak érdekében, hogy a gyártási eljárás biztosítsa a gyártott felszereléseknek, illetve védelmi rendszereknek az EK-típusvizsgálati tanúsítványban szereplő típusnak és az irányelv rájuk vonatkozó követelményeinek való megfelelőséget.

3. A gyártó, illetve meghatalmazott képviselője köteles a megfelelőségi nyilatkozat egy példányát az utolsó termék legyártását követően még legalább 10 évig megőrizni. Amennyiben sem a gyártó, sem meghatalmazott képviselője nem honos a Közösségben, úgy a műszaki dokumentáció megőrzésének kötelezettsége azt terheli, aki a terméket a közösségi piacon forgalomba hozza.

   Minden egyes legyártott felszerelést meg kell vizsgálnia vagy vizsgáltatnia a gyártónak robbanásvédelmi szempontból. Az ellenőrző vizsgálatokat a gyártó által választott bejelentett szervezet felelőssége mellett kell elvégezni.

   A gyártó – a bejelentett szervezet felelősségére – ez utóbbi azonosító számát a gyártási folyamat során felhelyezi a termékre.

▼B

VII. MELLÉKLET

TERMÉK-MINŐSÉGBIZTOSÍTÁSI MODUL

1. Ez a modul az eljárásnak azt a részét írja le, amelynek során az a gyártó, aki eleget tesz a 2. pontban foglalt kötelezettségeknek, biztosítja és kijelenti, hogy a felszerelés megegyezik az EK-típusvizsgálati tanúsítványban leírt típussal. A gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője minden egyes terméken feltünteti a CE-jelölést, és írásos megfelelőségi nyilatkozatot állít ki. A CE-jelölést annak a bejelentett szervezetnek az azonosító jele kíséri, amelyik a 4. pontban említett felügyeletért felelős.

2. A gyártónak jóváhagyott minőségbiztosítási rendszert kell alkalmaznia a felszerelések végső ellenőrzésénél és vizsgálatánál a 3. pontnak megfelelően, amely a 4. pont szerinti felügyeletnek van alávetve.

3. **Minőségbiztosítási rendszer**

3.1. A gyártó egy általa választott bejelentett szervezetnél kérelmezi az érintett felszerelésre vonatkozó minőségbiztosítási rendszerének értékelését.

A kérelemnek tartalmaznia kell:

– a tervezett termékkategóriára vonatkozó összes adatot,

– a minőségbiztosítási rendszerre vonatkozó dokumentációt,

– a jóváhagyott típus műszaki dokumentációját és az EK-típusvizsgálati tanúsítvány egy példányát.

3.2. A minőségbiztosítási rendszer keretében minden egyes felszerelést megvizsgálnak, és elvégzik rajtuk az 5. cikkben említett szabvány(ok)ban szereplő vagy ezzel egyenértékű ellenőrző vizsgálatokat annak érdekében, hogy biztosítsák az irányelv vonatkozó követelményeinek való megfelelést. A gyártó által alkalmazott összes elemet, követelményt és rendelkezést rendszeres és rendezett módon írásos intézkedések, eljárások és utasítások formájában kell dokumentálni. A minőségbiztosítási rendszer dokumentációjának lehetővé kell tennie a minőségi programok, tervek, kézikönyvek és feljegyzések egységes értelmezését.

A dokumentációnak különösen a következők pontos leírását kell tartalmaznia:

– minőségügyi célkitűzések, szervezeti felépítés, a vállalatirányítás feladatai és hatásköre a termékminőséget illetően,

– a gyártás után végzendő vizsgálatok és ellenőrzések,

– a minőségbiztosítási rendszer hatékony működését ellenőrző eszközök,

– a minőségügyi feljegyzések, mint pl. vizsgálati jelentések és vizsgálati adatok, kalibrációs adatok, az érintett személyzet képesítéséről szóló jelentések stb.

3.3. A bejelentett szervezet értékeli a minőségbiztosítási rendszert annak megállapítására, hogy az teljesíti-e a 3.2. pontban foglalt követelményeket. Olyan minőségbiztosítási rendszerek esetén, amelyek a vonatkozó harmonizált szabványt alkalmazzák, feltételezik e követelmények kielégítését.

Az értékelést végző csoport legalább egy tagjának tapasztalatokkal kell rendelkeznie az érintett terméktechnológia értékelésének terén. Az értékelési folyamat részét képezi a gyártó telephelyén tett látogatás is.

A határozatot közölni kell a gyártóval. Az értesítésnek tartalmaznia kell a vizsgálat eredményeit és az értékelésről szóló, indokolással ellátott határozatot.

3.4. A gyártó vállalja a minőségbiztosítási rendszerből eredő kötelezettségek jóváhagyott formában való teljesítését, és annak állandóan megfelelő és hatékony módon történő működtetését.

A gyártó vagy meghatalmazott képviselője köteles tájékoztatni a minőségbiztosítási rendszert jóváhagyó bejelentett szervezetet a minőségbiztosítási rendszer minden tervezett változtatásáról.

A bejelentett szervezet kiértékeli a javasolt módosításokat, és dönt arról, hogy a módosított minőségbiztosítási rendszer továbbra is teljesíti-e a 3.2. pontban szereplő követelményeket, avagy új értékelésre van-e szükség.

Határozatáról értesíti a gyártót. Az értesítésnek tartalmaznia kell a vizsgálat eredményeit és az értékelésről szóló, indokolással ellátott határozatot.

▼B

4. **Felügyelet a bejelentett szervezet felelőssége mellett**

4.1. A felügyelet célja annak biztosítása, hogy a gyártó megfelelően teljesítse a jóváhagyott minőségbiztosítási rendszerből eredő kötelezettségeit.

4.2. A gyártónak meg kell engednie, hogy a bejelentett szervezet ellenőrzési céllal belépjen a gyártás, ellenőrzés és vizsgálat, valamint tárolás helyszíneire és rendelkezésére kell bocsátania minden szükséges adatot, különösen a következőket:

– a minőségbiztosítási rendszer dokumentációja,

– a műszaki dokumentációt,

– a minőségügyi feljegyzéseket, mint pl. vizsgálati jelentések és vizsgálati adatok, kalibrációs adatok, az érintett személyzet képesítéséről szóló jelentések stb.

4.3. A bejelentett szervezetnek időszakos ellenőrzéseket kell végeznie arra vonatkozóan, hogy a gyártó fenntartja-e és alkalmazza-e a minőségbiztosítási rendszert, és erről jelentést ad át a gyártónak.

4.4. Ezen túlmenően a bejelentett szervezet váratlan látogatásokat tehet a gyártónál. E látogatások során a bejelentett szervezet – szükség esetén – ellenőrző vizsgálatokat végezhet vagy végeztethet annak ellenőrzésére, hogy a minőségbiztosítási rendszer megfelelően működik-e. A bejelentett szervezet erről a látogatásról készített jelentést ad át a gyártónak, és ha vizsgálatra került sor, vizsgálati jelentést is.

5. A gyártó az utolsó termék legyártását követően legalább 10 évig köteles a nemzeti hatóságok részére megőrizni:

– a 3.1. pont második albekezdésének második francia bekezdésében említett dokumentációt,

– a 3.4. pont második bekezdésében említett változtatásokat,

– a bejelentett szervezettől kapott, a 3.4. utolsó bekezdésében és a 4.3. és 4.4. pontokban említett határozatokat és jelentéseket.

6. A bejelentett szervezetek tájékoztatják a többi bejelentett szervezetet a minőségbiztosítási rendszerre vonatkozó jóváhagyások kiadásáról és visszavonásáról.

▼B

VIII. MELLÉKLET

BELSŐ GYÁRTÁSELLENŐRZÉS MODUL

1. Ez a modul az eljárásnak azt a részét írja le, amelynek során a gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője, aki a 2. pontban szereplő kötelezettségeket teljesíti, biztosítja és kijelenti, hogy az adott felszerelés megfelel az irányelv rá vonatkozó követelményeinek. A gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője minden egyes felszerelésre felragasztja a CE-jelölést és kiállít egy írásos megfelelőségi nyilatkozatot.

2. A gyártó elkészíti a 3. pontban szereplő műszaki dokumentációt, amelyet ő vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője az utolsó termék előállítását követően még legalább 10 évig megőriz ellenőrzési célból az illetékes nemzeti hatóságok rendelkezésére.

   Amennyiben sem a gyártó, sem meghatalmazott képviselője nem honos a Közösségben, úgy a műszaki dokumentáció megőrzésének kötelezettsége azt terheli, aki a terméket a közösségi piacon forgalomba hozza.

3. A műszaki dokumentációnak lehetővé kell tenni annak értékelését, hogy a termékek megfelelnek-e az irányelv követelményeinek. A műszaki dokumentációnak ki kell terjednie – az értékeléshez szükséges mértékben – a termék tervezésére, gyártására, működésére és a következőket kell tartalmaznia:

   – a felszerelés általános leírása,

   – az alkatrészek, részegységek, áramkörök stb. koncepcionális tervezési és gyártási rajzai, vázlatai,

   – az említett rajzok és vázlatok, valamint a termék működésének megértéséhez szükséges leírás és a magyarázatok,

   – a részben vagy teljesen egészében alkalmazott szabványok jegyzéke, továbbá az irányelv biztonsági követelményeinek teljesítése érdekében alkalmazott megoldások leírása, amennyiben nem a szabványokat alkalmazták,

   – a tervezési számítások, az elvégzett vizsgálatok stb. eredménye,

   – a vizsgálati jelentések.

4. A gyártó vagy meghatalmazott képviselője a műszaki dokumentációval együtt a megőrzi a megfelelőségi nyilatkozat egy példányát.

5. A gyártó minden szükséges intézkedést megtesz annak érdekében, hogy a gyártási eljárás biztosítsa azt, hogy a gyártott felszerelések megfeleljenek a 2. pontban szereplő műszaki dokumentációnak és az irányelv rájuk vonatkozó követelményeinek.

▼B

IX. MELLÉKLET

EGYEDI ELLENŐRZÉSI MODUL

1. Ez a modul azt az eljárást ismerteti, amellyel a gyártó biztosítja és kijelenti, hogy a szóban forgó termék, amelyre kiállították a 2. pont szerinti tanúsítványt, megfelel az irányelv rá vonatkozó követelményeinek. A gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője felhelyezi a termékre a CE-jelölést és kiállítja a megfelelőségi nyilatkozatot.

2. A bejelentett szervezet megvizsgálja az egyedi terméket vagy védelmi rendszert, és elvégzi rajta az 5. cikkben említett vonatkozó szabvány(ok)ban szereplő vagy ezzel egyenértékű megfelelő vizsgálatokat, hogy ellenőrizze az irányelv vonatkozó követelményeinek való megfelelőséget.

   A bejelentett szervezet minden egyes jóváhagyott termékre felhelyezi, illetve felhelyezteti azonosító számát, és írásos megfelelőségi tanúsítványt állít ki az elvégzett vizsgálatokról.

3. A műszaki dokumentáció célja az, hogy lehetővé tegye az irányelv követelményeinek való megfelelőség értékelését, továbbá a termék vagy a védelmi rendszer tervezésének, gyártásának és működtetésének megértését.

   A dokumentáció tartalma:

   – a felszerelés általános leírása,

   – az alkatrészek, részegységek, áramkörök stb. koncepcionális tervezési és gyártási rajzai, vázlatai,

   – az említett rajzok és vázlatok, valamint a termék működésének megértéséhez szükséges leírás és a magyarázatok,

   – az 5. cikkben szereplő – részben vagy teljesen alkalmazott – szabványok jegyzéke, továbbá az irányelv biztonsági követelményeinek teljesítésére alkalmazott megoldások leírása, amennyiben nem az 5. cikkben szereplő szabványokat alkalmazták,

   – a tervezési számítások, az elvégzett vizsgálatok stb. eredménye,

   – a vizsgálati jelentések.

▼B

X. MELLÉKLET

A. **CE-jelölés**

A CE megfelelőségi jelölés az alábbi formájú „CE” betűkből áll:

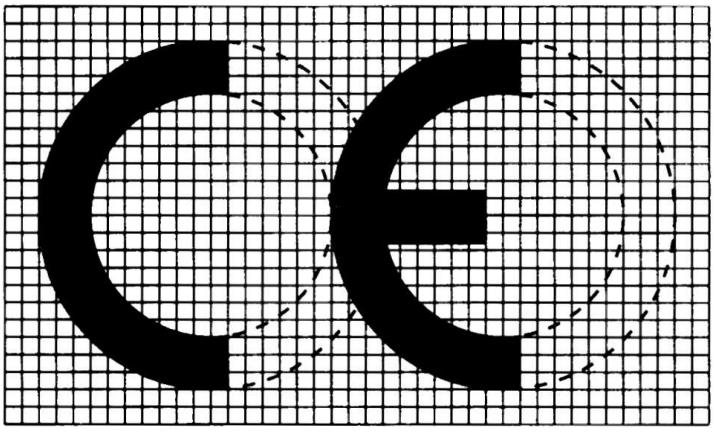

A jelölés kicsinyítése vagy nagyítása esetén a fenti ábrán szereplő arányokat be kell tartani.

A CE-jelölés egyes összetevőinek közelítően azonos magasságúnak kell lenni, és ez nem lehet 5 mm-nél kisebb.

Az 1. cikk (2) bekezdésben említett kis felszerelések, védelmi rendszerek, illetve eszközök esetén el lehet tekinteni a minimális mérettől.

B. **Az EK-megfelelőségi nyilatkozat tartalma**

Az írásos megfelelőségi nyilatkozatnak a következő adatokat kell tartalmaznia

– a gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselőjének nevét vagy azonosító jelét és címét,

– az 1. cikk (2) bekezdésében felsorolt felszerelés, védelmi rendszer, illetve eszköz leírását,

– az összes vonatkozó rendelkezést, amelynek az 1. cikk (2) bekezdésben említett felszerelés, védelmi rendszer, illetve eszköz megfelel,

– adott esetben a bejelentett szervezet nevét, azonosítási számát, címét és az EK-típusvizsgálati tanúsítvány számát,

– adott esetben hivatkozást a harmonizált szabványra,

– adott esetben a felhasznált műszaki előírásokat és szabványokat,

– adott esetben hivatkozást egyéb közösségi irányelvekre,

– a gyártó vagy Közösségben letelepedett meghatalmazott képviselője nevében aláírásra felhatalmazott személy adatait.

▼B

XI. MELLÉKLET

A SZERV KIJELÖLÉSÉNÉL A TAGÁLLAMOK ÁLTAL FIGYELEMBE VEENDŐ MINIMÁLIS KRITÉRIUMOK

1. A bejelentett szervezet, annak igazgatója és a vizsgálatokért felelős személyzete nem lehet az általuk vizsgált felszerelések, védelmi rendszerek, illetve eszközök tervezője, gyártója, szállítója, illetve üzembe helyezője, és nem lehet e személyek bármelyikének meghatalmazott képviselője. Az előbbi személyek nem vehetnek részt sem közvetlenül, sem meghatalmazott képviselőként e termékek tervezésében, gyártásában, forgalmazásában, fenntartásában. Ez nem zárja ki a műszaki információcserét a gyártó és a bejelentett szervezet között.

2. A bejelentett szervezetnek és vizsgáló személyzetének a vizsgálatokat legnagyobb szakmai feddhetetlenséggel és műszaki szakértelemmel kell végeznie, függetlenül minden olyan – különösen anyagi jellegű – nyomástól és befolyástól, amely hatással lehet megítélésükre, illetve a vizsgálat eredményére, különösen olyan személyek vagy csoportok részéről, akik a vizsgálat eredményében érdekeltek.

3. A bejelentett szervezet rendelkezésére kell állnia a szükséges személyzetnek és a szükséges felszerelésnek ahhoz, hogy megfelelően el tudja végezni az ellenőrzési tevékenységekkel kapcsolatos adminisztratív és műszaki feladatokat; és hozzá kell tudnia férni a speciális ellenőrzésekhez szükséges felszerelésekhez is.

4. A vizsgálatokért felelős személyzetnek rendelkeznie kell:

   – alapos műszaki és szakmai képzettséggel,

   – az általuk végzett vizsgálatok követelményeinek megfelelő szintű ismeretével, és az ilyen vizsgálatok elvégzésével kapcsolatos megfelelő gyakorlattal,

   – a vizsgálatok eredményeinek dokumentálására a tanúsítványok, jegyzőkönyvek és jelentések elkészítésének képességével.

5. Biztosítani kell a vizsgálatot végző személyzet pártatlanságát. Javadalmazásuk nem függhet az elvégzett vizsgálatok számától vagy eredményétől.

6. A bejelentett szervezetnek felelősségbiztosítást kell kötnie, kivéve ha a tagállam a nemzeti jogszabályoknak megfelelően vállalja a felelősséget, vagy ha közvetlenül maga a tagállam felelős a vizsgálatokért.

7. A bejelentett szervezet személyzetét üzleti titoktartás köti (kivéve annak az államnak az illetékes hatóságaival szemben, amelyben tevékenységét végzi) minden olyan információt illetően, amelyet az irányelven, illetve az azt hatályba léptető nemzeti jogszabályon alapuló feladatainak végrehajtása során szerez.